
TrashionTrick

Naistenvaatekokoelma rekonstruoimalla ja nollajättemetodia soveltamalla

Matleena Haukka

**Opinnäytetyö
2011**

**Muotoilun koulutusohjelma
Vaatetusmuotoilu**

Ammattikorkeakoulututkinto

Koulutusala Vaateusmuotoilu	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Matleena Haukka	
Työn nimi TrashionTrick Naistenvaatekokoelma rekonstruoimalla ja nollajättemetodia soveltamalla	
Päiväys	26.4.2011
Sivumäärä/Liitteet	64/1
Ohjaaja(t) Sari Hirvonen ja Ulla Rytönen	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena oli naistenvaatekokoelman luominen miesten puvuista rekonstruointi ja nollajätteen soveltaminen metodeina. Työssä suunniteltu kokoelma toimii pohjana tekijän omalle tuotemerkillä, jolle on tarkoitus löytää vuoden 2011 aikana jälleenmyyjä. Kokoelman tuli olla uutuusarvoa omaava, uniikki ja persoonallinen.</p> <p>Kokoelman suunnitteluprosessin eteneminen on kuvattu Checklandin pehmeän systeemisuunnittelun mallin kautta. Ideointi tapahtui pohjamateriaalin innoittamana sekä osittain kauden syksy/talvi 2011–2012 trendiennusteisiin pohjautuen. Työn tekijä ideoi kokoelman tuotteet muotoilukokeiluina päällelleen sekä luonnoskirjaan piirtämällä. Pohjana opinnäytetyölle ovat työn tekijän oma kokemus ja kiinnostus kierrätysmateriaalin käsittelystä. Tietoperustana tekijä käsittelee vaatesuunnittelijan roolin muutoksia sekä keinoja toteuttaa kestävä kehitys muodissa. Nollajätteen toteutumisen tekijä kuvaa tuotekohtaisilla rakentumisen kaavioilla.</p> <p>Kokoelmaan kuuluu kymmenen osaa, joista työn tekijä valmisti viisi, jotka on valokuvattu. Lisäksi tekijä kokosi kokoelmasta katalogin, joka sisältää tuotteiden viivapiirroksia sekä esitys- ja tuotekuvia.</p>	
Avainsanat Vaattet, vaatesuunnittelu, kokoelma, kestävä kehitys, kierrätysmateriaalit, nollajäte, rekonstruointi	

Field of Study Clothing and Fashion Design			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Matleena Haukka			
Title of Thesis TrashionTrick Deconstruction and Zero Waste as Methods in Designing Women's Wear Collection			
Date	26.4.2011	Pages/Appendices	64/1
Supervisor(s) Ulla Rytönen ja Sari Hirvonen			
Project/Partners			
<p>Abstract</p> <p>The subject of the final project with thesis was to design women's wear collection using recycled men's suits as the material. The author used reconstruction and zero waste design methods in her project. The collection forms the basis for the author's own brand. The aim is to find retailers for the collection in 2011. The collection was supposed to have novelty value as a unique and personal collection.</p> <p>The designing process was described by means of the model provided in Checkland's soft systems methodology. Brainstorming was inspired by the material and was partly based on trend forecasts for the season autumn/winter 2011-2012. The author designed the products by trying them on and sketching. The whole project was based on the author's personal interest and experience in using recycled materials. Role changes of a fashion designer and new methods in the production of sustainable fashion were used. The zero waste was illustrated with the help of diagrams which also illustrated the manufacturing of the garments.</p> <p>The collection consists of ten pieces, of which the author manufactured and photographed five. The author also produced a catalogue that includes level drawings, illustration drawings and images of the products.</p>			
<p>Keywords</p> <p>Clothes, clothing design, collection, sustainability, recycled materials, zero waste, reconstruction</p>			

SISÄLTÖ

1	Johdanto	6
2	Lähtökohdat	7
2.1	Omat taustat pohjana aiheenvalinnalle	7
2.2	Tavoitteiden asettaminen.....	11
2.3	Hiljaiset signaalit.....	12
2.4	Toimintastrategia	13
2.5	Materiaalin valinta.....	17
3	Tietoperusta	18
3.1	Suunnittelijan haasteet luodessa kestäväen kehityksen muotia	18
3.2	Suunnitteluprosessin uudelleenajattelu.....	19
3.2.1	Vaatteen rekonstruointi.....	20
3.2.2	Nollajäte – suunnittelu	21
3.3	Nollajäte – suunnittelun soveltaminen rekonstruoinnin yhteydessä.....	24
3.4	Benchmarking.....	26
3.5	Kohderyhmän kuvaus	29
4	Ideointi ja valmistus käsi kädessä.....	30
4.1	Alustava ideointi	30
4.2	Trendiennusteet osana ideointia	32
4.3	Materiaalilähtöinen suunnittelu	33
4.4	Kokoelman kehitys tuotekohtaisesti	35
5	Työn yhteenveto ja arviointi	53
5.1	Yhteenveto kokoelman tuotteista	53
5.2	Opinnäytetyön arviointi	55
5.3	Jälleenmyyjän arvio	56
6	Pohdinta.....	57
	KUVAT, KAAVIOT JA LUONNOKSET	59
	LÄHTEET.....	63
	Kirjalliset	63
	Sähköiset	63

LIITTEET

Liite 1 Kokoelman TrashionTrick katalogi.

1 Johdanto

Opinnäytetyössäni suunnittelen naistenvaatekokoelman kaudelle syksy/talvi 2011–2012, käyttäen pohjamateriaalina kierrätettyjä miesten pukuja. Kokoelma koostuu kymmenestä uniikista vaatteesta. Suunnittelen ja rakennan kokoelmani hyödyntäen vaateen rekonstruointia sekä sovellan nollajättemetodia. Tarkoitukseni on suunnitella kokoelma niin, ettei pohjamateriaalista synny jätettä ollenkaan. Työssäni esittelen muodin kestävän kehityksen metodeja, joita itse olen hyödyntänyt, sekä pohdin suunnittelijan roolin muutosta.

Ideointi on tapahtunut pohjamateriaalin innoittamana. Ideoita muotokieltä varten olen kerännyt katselemalla lukuisia kuvia sekä tutustumalla kauden syksy/talvi 2011–2012 trendiennusteisiin, joilla tuen myös kokoelmani muotokieltä. Suunnittelu ja ideointi ovat tapahtuneet lähes koko opinnäytetyön teon ajan, sillä kokoelman palapelimäinen rakentuminen ja nollajätteeseen pyrkiminen, on tehnyt suunnitteluprosessista normaalista poikkeavaa ja alati muuttuvaa. Ideointi- ja valmistusprosessia kuvaan työssäni Checklandin pehmeän systeemis suunnittelun mallin avulla. Ideoinnin ja valmistuksen kuvaamista osoitan tekstin ohella kaaviokuvilla, siitä miten vaatteet rakentuvat ja kuinka nollajäte kokoelmassani toteutuu.

Opinnäytetyössäni suunnittelema kokoelma on pohjana omalle tulevalle tuotemerkille. Työn kokoelman tarkoitus ei ole kuitenkaan sellaisenaan soveltua myyntimalliksi, vaan koostan siitä tulevaisuudessa pienemmän, muutaman tuotteen myyntimalliston. Konkreettisine tuotoksina opinnäytetyössäni olen valmistanut valmiiksi viisi tuotetta ja koonnut kokoelmasta katalogin, joka sisältää kohderyhmän kuvauksen, materiaalikartan, kokoelmalakanan, etikettiohjeistukset sekä tuotteiden viivapiirroksiset ja esitys- ja tuotekuvia.

2 Lähtökohdat

2.1 Omat taustat pohjana aiheenvalinnalle

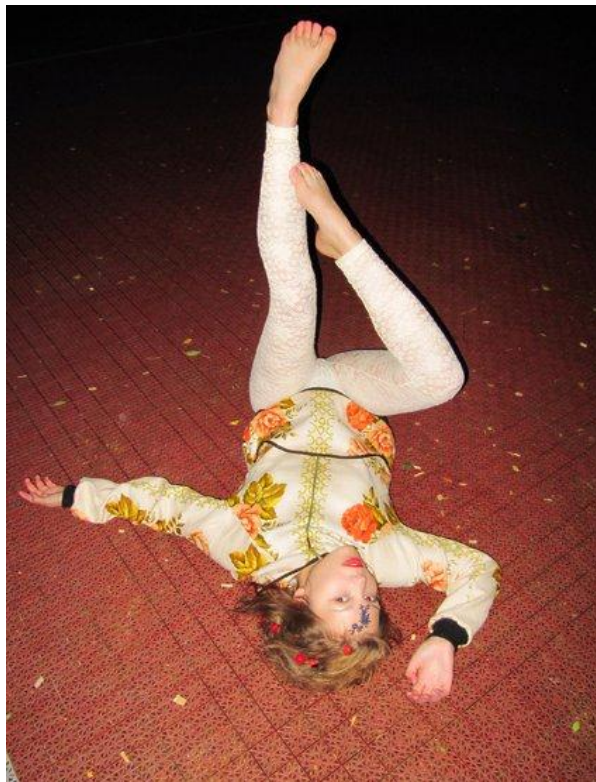
Opinnäytetyöni aiheen valinta alkoi keväällä 2010. Silloin päätin, että suunnittelen opinnäytetyössäni oman kokoelman tai malliston. Kesällä 2010 tutustuin lukuisten suomalaisten suunnittelijoiden merkkeihin ja tuotteisiin ollessani työharjoittelussa Oulussa Osuuskunta Non Everythingin myymälässä Non Boutiquessa. Erityisesti ihastuin Iloa designin vaatteisiin. Niissä on kaunis ja selkeä muotokieli, joka imartele useita vartalotyyppejä. Tuotteet ovat kauniisti nokkelilla yksityiskohdilla ja laskoksilla viimeistelyä (kuva 1). Työharjoittelussa minulle selkeytyi myös kuva kuluttajien tarpeista ja tuotteiden kysynnästä Suomessa. Mirka Tuovisen kierrätysmateriaalista valmistetut päällystakit ovat erittäin kysytyjä tuotteita, sillä ne ovat huolella valmistettuja ja uniikkeja (kuva 2, sivu 8). Toisen osan työharjoitteluani suoritin oululaisella Katja Iljanalla. Hänen tuotemerkkinsä Kiks ja Locksteady on valmistettu täysin kierrätetyistä tuotteista (kuva 3, sivu 8). Kierrätysmateriaalin ympäröimänä inspiroiduin ja halu päästä tekemään omia uniikkeja tuotteita kasvoi.

Kuva 1. Iloa design syksy/talvi 08/09.

Kuva 2. Design by Mirka. Mallisto: "Talvi".

Kuva 3. Kiks Syksy 2010.

Tutustuin vaatesuunnittelija Timo Rissaseen kesällä 2010. Hänet tunnetaan maailmalla kestävän kehityksen muodin edelläkävijänä. Rissanen toimii nykyisin apulaisprofessorina New Yorkissa, oppilaitoksessa Parsons The New School of design, vaikuttuaan aikaisemmin noin 14 vuoden ajan Australiassa. Tohtorintutkintoa varten hän on tutkinut muodin luomista ilman jätteen syntyä. Hänen kanssaan keskustelimme vaatetusalaista ja siitä, mitä minun toiveeni alalla toimimisesta ovat. Hän kehotti minua tutustumaan lontoolaiseen yritykseen Junky Styling, jonka suunnittelijat Annika Sanders ja Kerry Seagor luovat myös muotia uudelleenrakentamisen eli rekonstruoinnin avulla. Kesästä asti olen myös seurannut Timo Rissasen blogia Fashion creation without waste creation¹. Sieltä olen voinut seurata tuoreita artikkeleita ja uutisia kestävän kehityksen muodista.

Vaatteiden suunnittelua ja valmistusta kierrätetystä materiaaleista olen tehnyt opintojen aikana muutamaa otteeseen. Olen tehnyt kahteen kertaan yhteistyötä Kuopion SPR Kontti –kierrätystavaratalon kanssa; opintojen toisena vuonna SPR:n 100 % minua –kampanjan kautta ja kolmantena vuonna opintokokonaisuudessa Luova tuotanto ja yrittäjyys. Kummassakin valmistin vaatteita käyttäen pohjamateriaalina Kontin lahjoituksena saamia vaatteita. Keväällä 2010 osallistuin opintokokonaisuuteen Luova tuotanto ja yrittäjyys, jossa valmistin kierrätysmateriaaleista muokkaamalla mekon (Kuva 4, s. 10). Kurssin aiheena oli suunnitella uniikki tuote kierrätysmateriaalista, aiheena oli pohtia, mitä koti itselleen merkitsee ja kuinka sitä ilmaista luovalla tavalla. Omassa työssäni pohdin lapsuuden muistoja, luonnon merkitystä ja käsityötaitojen arvostamista. Opinnäytetyössä hyödyntämäni pohjamateriaaliin tutustuin opintokokonaisuudessa Uniikki päällysvaate syksyllä 2010. Opintokokonaisuudessa suunniteltiin päällysvaatemallisto globaaleille markkinoille ja valmistettiin mallistosta yksi tuote. Oma mallistoni oli nimeltään *SuitUp ´nAgain, Sir!*. Suunnittelin oman mallistoni pohjamateriaalin kautta. Pohjamateriaalina toimivat miesten puvut. Valmistin opintokokonaisuudessa takin (Kuva 5, sivu 10), jonka oli tarkoitus alun perin olla mukana opinnäytetyöni kokoelmassa, mutta se jäi pois, sillä halusin minimoida leikkuujätettä tarkemmin, kuin olin kyseistä tuotetta tehdessä tehnyt. Takin valmistus auttoi minua kuitenkin tutustumaan pohjamateriaalin tarjoamiin mahdollisuuksiin.

¹<http://zerofabricwastefashion.blogspot.com/> (2.8.2010)

Kuva 4. Opintokokonaisuudessa Luova tuotanto ja yrittäjyys valmistamani mekko.

Kuva 5. Uniikki päällysvaate: Felicity-takki.

Olen tutustunut aikaisemmin julkaistuihin opinnäytetöihin, jotka ovat auttaneet rajamaan oman työn aihetta tarkemmin. Mikkelin ammattikorkeakoulusta valmistuneen Satu Holopaisen (2009) opinnäytetyö Sankarista sankarittareksi oli lähimpänä omaa aihettani. Häinkin suunnitteli työssään naisten vaatetusta käyttäen miesten pukuja pohjamateriaalina. Omassa työssäni kuitenkin pääpaino syventyy ekologisen suunnittelun maksimointiin, joten työtapojen ja materiaalin käsittelyn kautta työmme eroavat toisistaan huomattavasti. Olen myös lukenut Kuopion Muotoiluakatemiasta valmistuneen Minna Rytkösen (2010) opinnäytetyön. Rytkönen suunnitteli työssään malliston itsensä ja Emmi Korhosen tuotemerille POGOSTICK failure, jonka tuotteet valmistetaan kierrätysmateriaaleista. Hän myös tutki tekstiili- ja vaatetusteollisuuden ylijäämämateriaalien saatavuutta sekä käsitteli tuotteen elinkaarianalyysiä, verraten sitä omaan mallistoonsa. Lahden muotoiluinstituutista valmistuneen Anniina Nurmen (2007) opinnäytetyö käsitteli hänen oman mallistonsa Nurruin luomista kestävän kehityksen periaatteiden mukaan.

2.2 Tavoitteiden asettaminen

Tavoitteenani on luoda naistenvaatekokoelma, joka on valmistettu ympäristöä räsittämättä. Kokoelman tuotteet suunnittelen materiaalin ehdoilla niin, että pohjamateriaali tulee hyödynnettyä niin tarkkaan kuin mahdollista.

Opinnäytetyössä luomani kokoelma tulee olemaan pohja omalle tuotemerille, mutta samalla se tulee toimimaan portfoliona tulevaisuudessa. Tarkoitukseni on luoda kontakteja jälleenmyyjiin vuoden 2011 aikana, jotta voin aloittaa hiljalleen omaa tuotantoani. Kokoelma on taidonnäyte osaamisestani, luovuudestani ja suunnittelufilosofiastani. Haluan tulevaisuudessa toteuttaa muodin luomista kestävän kehityksen periaatteiden mukaan, ja opinnäytetyö olikin oiva tilaisuus perehtyä keinoihin, joilla sitä voidaan toteuttaa. Konkreettisina tuotoksina valmistan muutaman tuotteen, raportin ja katalogin kokoelmasta. Katalogi sisältää kohderyhmän kuvauksen, materiaalikartan, tuote-etikettien kuvauksen, tuotteiden viivapiirroksiset, tuotekuvia sekä käsin piirrettyjä esityskuvia.

Tavoitteenani on myös herättää erityisesti suomalaisten ihmisten kiinnostus ekologisesti muotia kohtaan ja tarjota heille persoonallista ja uniikkia vaatetusta, jolla on maassamme uutuusarvoa. Haluan muotoilijana kantaa vastuun ympäristöstä ja hyödyntää oman ammattitaitoni pyrkien kestävään kehitykseen omassa tuotannossani ja suunnittelutyössäni.

2.3 Hiljaiset signaalit

Hiljaisilla signaaleilla tarkoitetaan asioiden, ilmiöiden ja tapahtumien ennakoimista. Näitä pieniä ja jopa tiedostamattomia merkkejä seuraamalla voidaan ennakoida tulevaisuutta. Vaatetusteollisuudessa hiljaiset signaalit määrittävät trendiennusteet. Eri-laiset trenditoimistot koostavat joka kaudelle omat trendiennusteet, joita voi hyödyn-tää ohjenuorana ja vastata tulevaan kysyntään. Hiljaiset signaalit ovat vaikuttaneet omaan ajatteluuni materian arvottamisesta koko elämäni ajan. Vaatetusalaan päädyin opiskelemaan rakkaudesta vaatetukseen ja sen mahdollistamaan itsensä ilmaisuun. Aina olen kuitenkin vierastanut materialistista muotimaailmaa, jossa trendien kierto on tavattoman nopeaa ja suunnittelu on lyhytkatseista. Työnkuvaani kuuluu luoda materiaa, mutta en halua tuottaa sitä ilman sen syvempää merkitystä ja tarvetta.

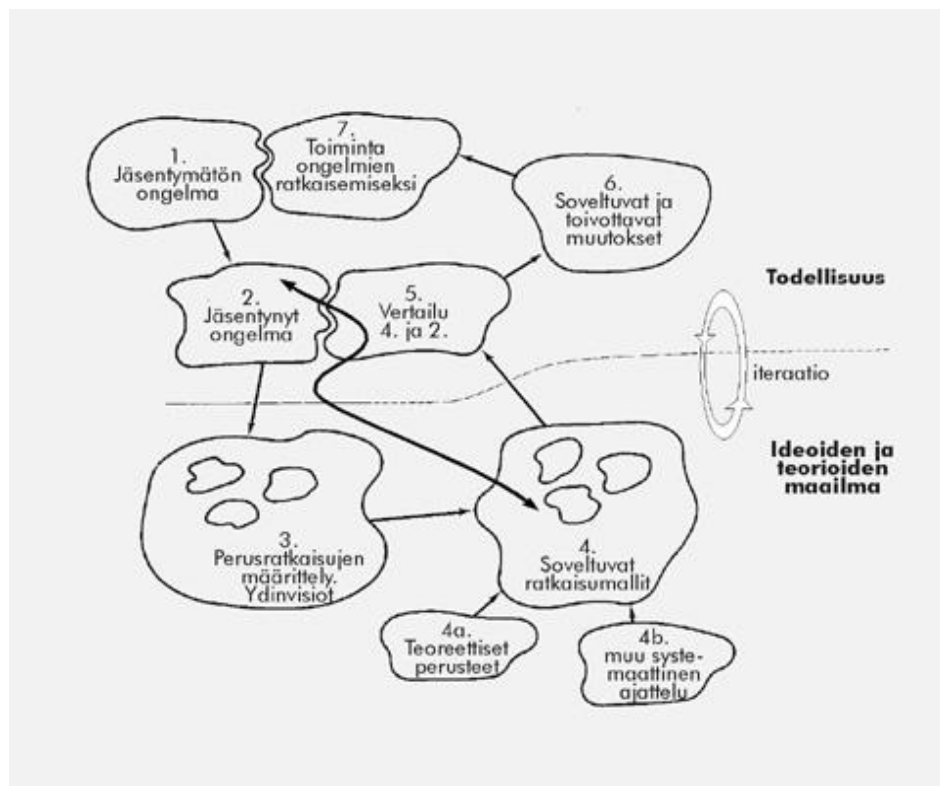
Jatkuva keskustelu kasvihuoneilmioista ja ympäristömme muutoksista on herättänyt ihmiset ajattelemaan maailmamme tulevaisuutta. Nuutinen (2004) viittaa, hiljaisia signaaleja käsittelevässä kirjassaan *Edelläkävijät: Hiljainen, implisiittinen ja eksplisiittinen tieto muodin ennustamisessa* Bellin (2000) kertomaan, että tulevaisuuskuvien tutkiminen kohdistuu siihen, mitä he odottavat tapahtuvaksi tai miten he pyrkivät toiminnallaan luomaan haluamansa tulevaisuuden (Nuutinen 2004, 35). Itsekin olen valinnut kehitysalueekseni kestävän kehityksen muodissa, sillä pelko tulevaisuudesta on meille ihmisille yhteinen, ja voin olettaa kuluttajien arvostavan tuotteitteni taustojen tarkoituksenmukaisuutta. Olen itse kasvanut ajalla, jolloin kestävä kehitys on ollut jatkuvasti korostetussa asemassa. Nuutinen (2004) viittaa Anttilaan (1998), jonka mukaan luovalla tuotesuunnittelijalla, muotoilijalla ja käsityöläisellä saattaa olla myös intuitiivinen intressi, jonka tuottama tieto on peräisin omista subjektiivisista tuntemuksista, elämyksistä, kokemuksista, oivalluksista (Nuutinen 2004, 37).

Kierrätyksestä on kuluneiden vuosien aikana kehittynyt megatrendi, mikä on vienyt kestävästä kehitystä suunnattomasti eteenpäin. Vaatetuksen maailmassa tätä kehitystä on alettu syventää ja on kehitelty uusia keinoja toteuttaa kestävä kehitys. Etenkin nollajätteen pyrkiminen on muutaman vuoden ajan korostunut muodin kehittäjien työssä. Nuutinen (2004) viittaa Pernaan (1995) kirjoittaessaan, kuinka suunnittelija ei ainoastaan tulkitse ja kuvaa tapahtumia ja ilmiöitä, vaan siihen liittyy myös ilmiöiden ja tapahtumien syiden pohdintaa ja merkitysten arviointia, muotijohtajien tunnistamista, muotiuutuuksien leviämissuuntien ennakoimista sekä ehdotuksia niiden soveltamisesta (Nuutinen 2004, 67). Itse aloinkin pohtia, kuinka soveltaa kahta tärkeää metodia kestävästä kehityksen muotia luodessa, eli nollajätteen ja rekonstruoinnin yhdistämistä päästäkseni mahdollisimman ekologiseen tuotantoon.

2.4 Toimintastrategia

Päädyin tarkastelemaan työtäni Checklandin (1984, soveltanut Anttila 2005) pehmeän systeemianalyysimallin kautta, sillä lähtökohdiltaan käsittelen opinnäytetyössäni ongelmaa, johon etsin ratkaisua. Pehmeän systeemisuunnittelun mallin mukaan suunnittelija vastaakin samanaikaisesti kysymyksiin ”mitä?” ja ”miten?”. Ongelmaan etsitään ratkaisua kahdella eri tasolla; reaalimaailman kentässä ja systeemijattelun kentässä (Kaavio 1, sivu 14). Suunnitteluprosessissa liikutaan edestakaisin näiden tasojen välillä. Pehmeä systeemisuunnittelu on joustava lähestymiskeino ongelmanratkaisuun. Sen tarkoituksena ei ole ainoastaan arvioida lopputuloksena syntyvää ratkaisua, vaan myös koko prosessia, jolla ratkaisuun on päädytty. (Anttila 2005, 436-438)

Uniikki päällyysvaate –opintokokonaisuuden suunnittelu– ja valmistusprosessin perusteella tiesin, että uudelleenrakentaminen eli rekonstruointi tekee suunnitteluprosessista alati muuttuvaa. Suunnittelu etenee samaan aikaan kuin valmistus ja tuotteet muovautuvat prosessin edetessä. Ideoinnissa on aina tarve palata takaisin tavoitteeseen eli nollajätetuotantoon rekonstruoinnin yhteydessä.

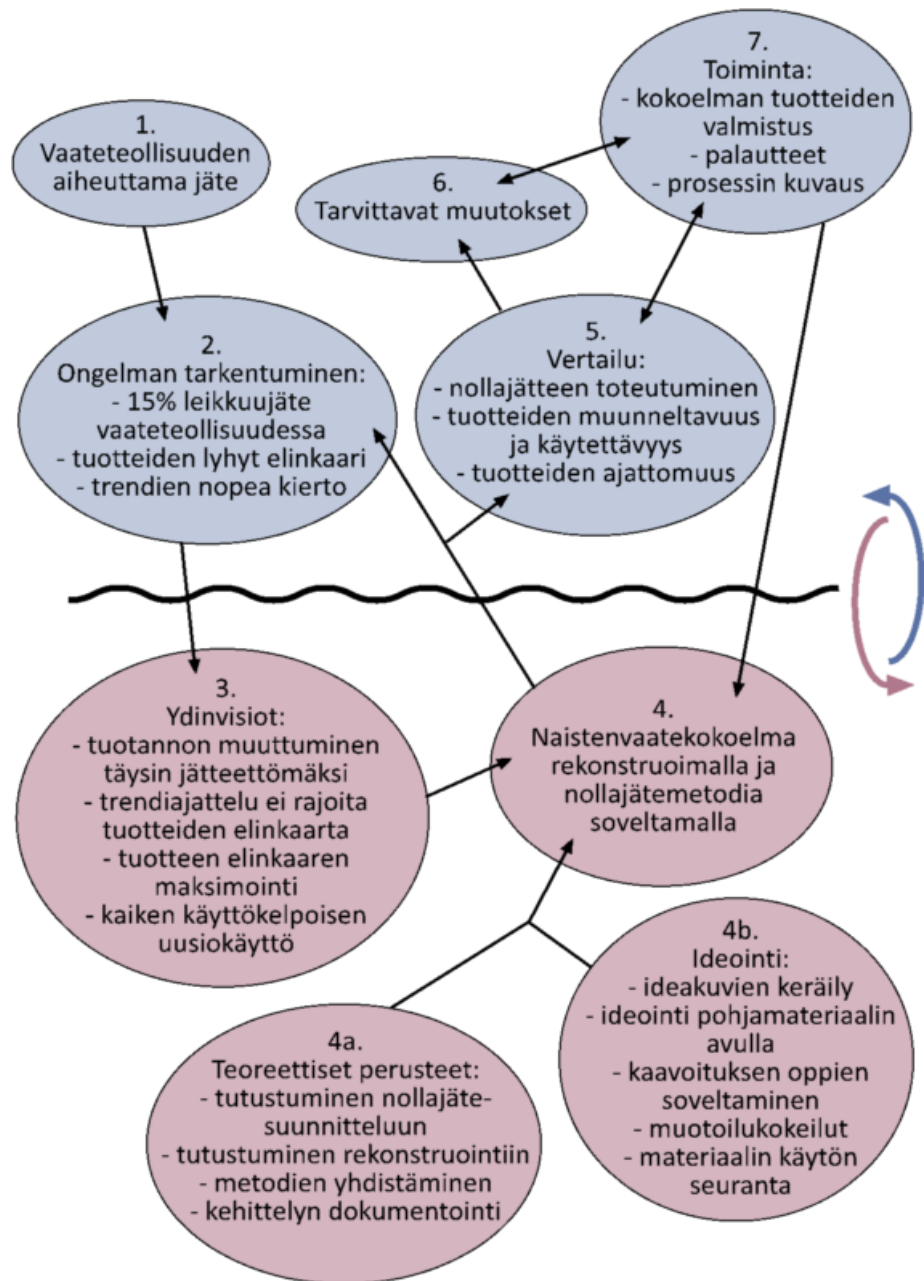

Kaavio 1. Pehmeän systeemisuunnittelun malli (Checkland 1986, soveltanut Anttila 1993).

Kaavio 1. osoittaa pehmeän systeemis suunnittelun yleisen mallin. Se etenee seuraavien vaiheiden mukaan:

1. Lähtökohtana on jäsentymätön ongelma.
2. Ongelman tarkentuminen
3. Kohteen selkiyttäminen ja ydinvisioiden määrittely.
4. Erilaisten ratkaisumallien luominen.
- 4a. & 4b. Systeemiajattelun avulla ratkaisujen tarkentaminen.
5. Ratkaisumallien vertailu todellisuuteen.
6. Systeemiin kohdistuvien vaadittavien muutosten määrittely todellisuuden tasolla.
7. Vaadittavien toimenpiteiden suorittaminen.

Olen soveltanut edellä mainittua mallia (Kaavio 1, sivu 13) oman kokoelmani suunnitteluun (Kaavio 2, sivu 15). Laineviivan yläpuolinen osa kuvaa reaalimaailman kenttää ja alapuolinen osa systeemimaailman kenttää.

Kaavio 2. Oma sovellus pehmeän systeemis suunnittelun mallista.

1. Vaateteollisuuden aiheuttama jäte

Lähtökohtana minulla oli huoli ympäristöstä. Vaateteollisuuden aiheuttamat ympäristöhaitat ovat todella suuria, erityisesti haittoja aiheuttaa suuri jätemäärä.

2. Ongelman tarkentuminen

Tuotteiden lyhyen elinkaaren ajattelu oli minulle jo tuttua. Olin usein pohtinut trendien aiheuttamaa sesonkien nopeaa kiertoa ja tuotteiden liian nopeaa vanhenevista käyttäjälle. Järkytin tiedosta, että vaateteollisuudesta syntyy keskimäärin 15 % leikkuujätettä.

3. Ydinvisiot

Pohdin ihanteellisinta asetelmaa vaateteollisuudelle. Tuotanto olisi täysin jätteen-
töntä, trendit olisivat rohkaisemassa eikä rajoittamassa pukeutumista, tuotteiden
elinkaari maksimoituisi ja kierrätys toteutuisi täysin, kaikki käyttökelpoinen materi-
aali päätyisi uusiokäyttöön.

4. Naistenvaatekokoelma rekonstruomalla ja nollajättemetodia soveltamalla

Keinoiksi päästä mahdollisimman lähelle ydinvisioita, omaa kokoelmaa suunnitel-
lessa ,tarkentuivat rekonstruointi sekä nollajättemetodin soveltaminen. Teoreettisi-
na perusteina tutustuin kumpaankin metodiin. Sen jälkeen pohdin, kuinka ne kak-
si voisin yhdistää toisiinsa omassa työssäni. Ideointi tapahtui ideakuvia kerää-
mällä, luonnostelemalla sekä pohjamateriaalin avulla ideoimalla. Ideointivaihees-
sa palasin kuitenkin aina teoreettisiin perusteisiin ja tarkkailin niiden toteutumista.

5. Vertailu

Kun olin valinnut keinot ratkaisun tavoittelemiseksi, tein vertailua todellisuuden
kanssa (kohdan 4. vertaaminen kohtaan 2.). Pohdin toteutuuko tavoitteet valituin
keinoin. Arvioin, onko kokoelmassani toteutuneet ne elementit, joita tarkensin
kohdassa 2.

Kokoelmani tuotteet muodostuivat ketjuina, yhden tuotteet kappaleiden irrotessa
pohjamateriaalista, jäljelle jääneistä osista lähti seuraavan tuotteen ideointi ja ra-
kentuminen. Tämän takia osan tuotteiden kohdalla pystyin etenemään suoraan
valmistukseen (kohta 7.), mutta osan tuotteista kanssa täytyi siirtyä ensin kohtaan
6.

6. Tarvittavat muutokset

Kun olin verrannut tuotteita ja niiden valmistuksen ekologisuutta kohdassa 5. Täy-
tyi tuotteista osan kanssa tehdä muutoksia. Yhden tuotteen muutokset ja valmis-
tus saattoivat välillä myös vaikuttaa muihinkin tuotteisiin, jos pohjamateriaalin
leikkaamista ja tuotekohtainen menekki muuttui. Tällöin minun täytyi palata niinkin
kauas kuin kohtaan 4. eli ideointivaiheeseen.

7. Toiminta

Toimintavaiheessa olin päätenyt tuotteen lopulliseen muotoon ja valmistus pystyi
alkamaan. Mutta kuten edellä kirjoitin, joissain tapauksissa toimintavaiheesta täy-
tyi palata takaisin ideointiin.

2.5 Materiaalin valinta

Minulle oli itsestään selvää käyttää kokoelmassani kierrätysmateriaalia. Miesten pukuihin päätymistä minun täytyi oikein pohtia. Selkeää yhtä tekijää valinnalle ei ollut. Luulen materiaaliin päätymiseen vaikuttavan opintojen alkupuolen materiaaliteknologian kurssi, jolloin materiaalin laadun tarkastelu valtasi ajatusmaailman. Kurssi kuuluu vaatetusmuotoilun perusopintoihin ja siellä tutustutaan eri kuituihin ja niiden ominaisuuksiin sekä eri kankaiden kaupanimiin. Siitä lähtien olen vaatteita ostaessa tai muuten tarkastellessa huomannut ensimmäisenä tarkastavani materiaalin koostumuksen. Kuinka paljon se sisältää tekokuituja? Kuinka materiaali kestää kulutusta ja tuleeko se nyppyyntymään?

Mietin myös, mitkä ovat sellaisia tuotteita, joita kirpputorit ovat pullollaan? Tämä helpottaa materiaalin hankintaa, ja selkeästi juuri näille tuotteille tulisi keksiä uusi elämä. Mieleeni putkahti näkymä pitkästä täyteen ahdetusta rekistä, jossa roikkuu kymmeniä erivärisiä miesten pukuja. Tämä sama näkymä on lähes poikkeuksetta joka kirpputorilla ja kierrätyskeskuksessa. Tuote-etikettejä tarkastelemalla voi huomata, että suurin osa pukujen materiaalista on villaa, useat jopa 100 % uutta villaa. Puhtaaksi uudeksi villaksisaa kutsua 100 % villaa, johon saa tuotannon aikana sekoittaa korkeintaan 0,3% vieraita kuituja, 2% antistaattista vaikutusta varten ja korkeintaan 7% näkyviin koristeisiin (Eberle; Hermeling; Hornberger; Kilgus; Mentzer; & Ring 2002, 21).

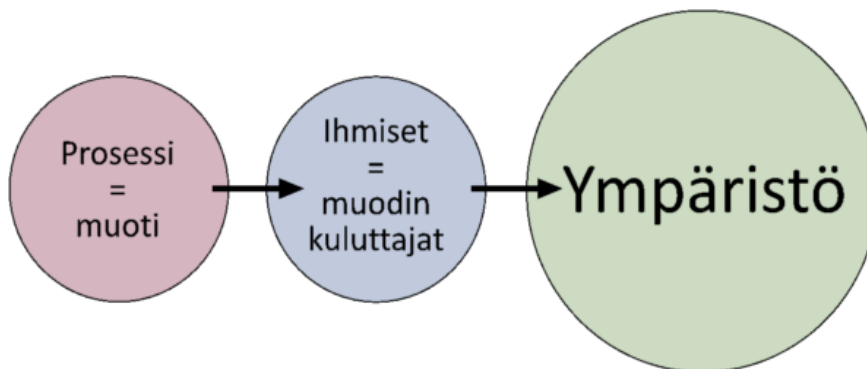
Halusin myös käyttööni tuotteita, joissa on paljon työstettävää kangasta ja mielenkiintoisia yksityiskohtia. Olen aina ollut mieltynyt miesten pukuihin. Niissä on kaunista, täsmällistä viimeistelyä; tikkauksia, tarkoin prässättyjä kauluksia ja tarkoin valmistettuja taskurakenteita. Kokoelmani pohjamateriaalit ovat peräisin kotikyläni Lampinsaaren pieneltä kyläkirpputorilta, josta äitini osti minua varten kerralla kymmeniä miesten pukuja. Kyseiset puvut olivat huippukuntoisia, laadukkaita ja vähä käytettyjä, joten ne eivät vaatineet pesua tai muuta huoltoa. Kuitenkin tulevaisuudessa useat puvut voivat vaatia kuivapesussa käytön ja tuuletusta. Pyrin kuitenkin hankkimaan jatkossakin suurimmalta osalta villaa sisältäviä pukuja. Villa puhdistaa itse itsensä ja puhdistuu pelkällä tuulettamisella. Puvut olivat roikkuneet myynnissä jo useita kuukausia ja, oli jo ajateltu, ettei kukaan niitä tule itselleen enää haluamaankaan. Otin tehtäväkseni siis osoittaa toisin.

3 Tietoperusta

3.1 Suunnittelijan haasteet luodessa kestävän kehityksen muotia

Kestävää kehitystä vaatetuksessa on toteutettu jo vuosisatoja sitten. Ennen teollistumista ihmiset toteuttivat kestävää kehitystä tiedostamatta. Kankaat olivat hitaita valmistaa, eivätkä olleet helposti kaikkien saatavilla. Kankaista ja vaatteista tuli ottaa kaikki potentiaali irti. Vaatteet käytettiin viimeistä palaa myöten ja niitä korjattiin aina uudestaan ja uudestaan. Myös kierrätys toteutui, kun rikkaat myivät vanhoja vaatteitaan eteenpäin. (Hethorn&Ulasewicz 2008, 7-8)

Tutkittaessa kestävän kehityksen toteutumista muodin ja vaatetuksen saralla, tulee tutkia muodin vaikutusta kolmella kestävän kehityksen osa-alueella; ihmiset, tuotanto ja ympäristö. Nämä kolme ovat suorassa yhteydessä toisiinsa kuten kuvaaja 3 osoittaa.

Kaavio 3. Muodin luominen on oma prosessinsa, johon sisältyy niin suunnittelu, kehitys ja tuotanto. Muotia, joka on materiaa, tarjotaan kuluttajille, ihmisille. Kaikella tällä on suora yhteys ympäristöömme. (Hethorn ym. 2008, XV)

Muodin kestävä kehitys ei rajoitu ainoastaan materiaalivalintoihin. Ekologisten tai kierrätettyjen materiaalien hyödyntäminen on vain pieni osa vaateteollisuuden keinoista noudattaa kestävää kehitystä. Uusia mahdollisuuksia löytyy pohdittaessa uudelleen vaateen luominen, käyttö, poisheittäminen, uudelleenmuokkaus tai -käyttö. Vaatetusteollisuudella on kestävän kehityksen toteutumisessa erittäin suuri rooli. Kaikki käyttävät ja ostavat vaatteita. Globalisaation myötä voimme tarkastella laajemmin vaateteollisuuden todellisia vaikutuksia maailmaan, jossa kaikki elämme. (Hethorn ym. 2008, XX-XXI)

Sanaa muoti ei yhdistetä luonnostaan sanaan kestävyys, sillä se on nopeasti muuttuvaa. Trendit vaihtuvat nopeasti ja eri sesonkeja luodaan koko ajan vain lisää. Edellisen sesongin vaatteet korvataan uusien trendien tuomilla erilaisilla silhueteilla, väreillä ja materiaaleilla. Ihmisille on kehittynyt halu ostaa tuotteet mahdollisimman halvalla. Myös kiinnostus tuotteiden ja niiden suunnittelijoiden taustoihin puuttuu tai on vähäistä. (Hethorn ym. 2008, XX)

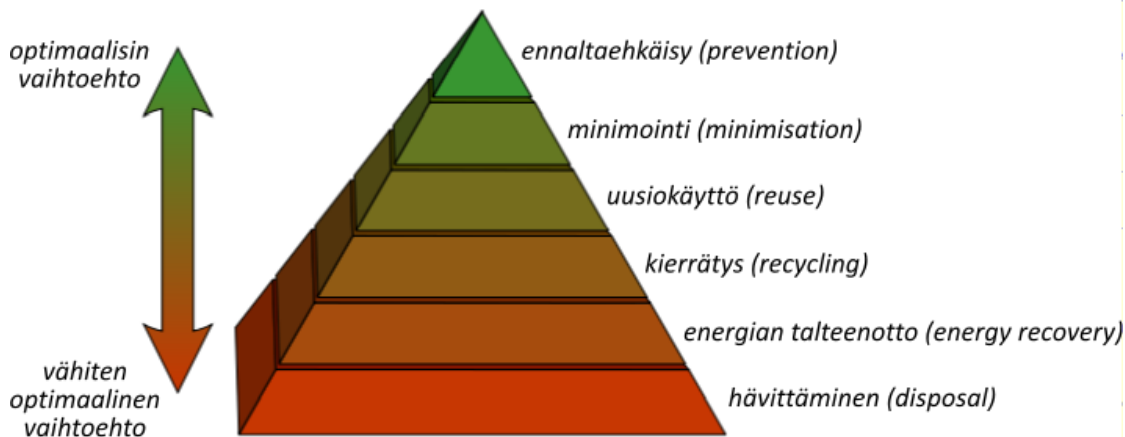
Trendejä seuraavat ihmiset eivät välttämättä ole edes mieltyneitä trendien tuomiin uusiin visuaalisiin elementteihin, mutta ostavat tuotteita silti. Mutta kuka on tästä ilmiöstä vastuussa? Mielestäni ei itse kuluttaja. Kuluttajat ostavat sitä, mitä tarjotaan. Muutos täytyykin tapahtua siellä, mistä muoti on lähtöisin. ”Muodin suunnittelijoina ja tuotekehittelijöinä, haasteemme on tarjota vastuullisia vaihtoehtoja” (Hethorn ym. 2008, XIX). Muodin luojien täytyy muuttaa radikaalisti ajattelumalliaan, jotta kestävä kehitys muodin osalla voisi toteutua.

3.2 Suunnitteluprosessin uudelleenajattelu

Kestävää kehitystä voidaan tavoitella vaateteollisuudessa usein eri keinoin. Vaatteiden kierrätys itsessään on helpoin ja vähiten muutosta vaativa tapa niin vaatteiden tuottajille ja kuluttajille (Fletcher 2008, 107). Vaatteiden uusiokäyttö ja uudelleenrakentaminen ja –muokkaaminen auttavat jätteen käsittelyä ja sen negatiivisten vaikutusten minimointia, ei se ole ratkaisu varsinaiseen ongelmaan, eli jätteen syntymiseen ylipäänsä. Kuitenkin kuten Timo Rissanen blogissaan² kertoo, jäte ei ole häviämässä hetkessä mihinkään. Näin ollen vaateteollisuudessa tulee harjoittaa samaan aikaan useita strategioita pyrkiessä ekologiseen vaateteollisuuteen; pyrkiä hyödyntämään vanhat materiaalit, joista on jo syntynyt jätettä ja luomaan uutta vaateusta ilman jätettä. Hetkessä koko vaateteollisuutta ei voi muuttaa.

Kestävän kehityksen toteuttamisen keinojen tehokkuutta kuvataan jätehierarkialla (Kaavio 4, sivu 20). Kuvaaja osoittaa jätteen syntymisen vähiten optimaalisesta vaihtoehdosta (least favoured option) optimaalisimpaan vaihtoehtoon (most favoured option). Jätehierarkian alimpana vaihtoehtona on hävittäminen (disposal). Siitä edetään energian talteenotosta (energy recovery), kierrätyksestä (recycling), uusiokäytöstä (reuse) ja minimoinnista (minimisation) ennaltaehkäisyyn (prevention). Pohdin valitsemieni työtapojen mukaisen tuotannon asettumista jätehierarkian pyramidiin, jotta keinojen tehokkuudesta saa tarkemman mielikuvan niin erillään kuin yhdistettynäkin.

²<http://zerofabricwastefashion.blogspot.com/2010/08/waste-management-hierarchy.html> (16.2.2011)

Kaavio 4. Jätehierarkia (Waste hierarchy).

3.2.1 Vaateen rekonstruointi

Vaateen uudelleenrakentaminen eli rekonstruointi tarkoittaa valmiin tuotteen hyödyntämistä pohjamateriaalina täysin uudelle tuotteelle. Tuote puretaan osiin ja kootaan kokoon uudella tavalla. Se eroaa uudelleenmuokkauksesta suuremmalla eroavaisuudella alkuperäiseen tuotteeseen nähden. Jätehierarkiassa (Kaavio 4) se ulottuu pyramidin puolenvälin yläpuolelle. Siinä toteutuu niin kierrätys kuin uudelleenkäyttökkin.

Vaateen rekonstruointia toteuttavat muun muassa hyväntekeväisyysorganisaatiot, kuten TRAIID, tuotemerkillä TRAIID Remade. Organisaatiolla työskentelee joukko nuoria innovatiivisia suunnittelijoita, jotka uudelleentyöstävät ja –rakentavat kierrätetyistä vaatteista uutta ja muodikasta vaatetusta myyntiin. Itse olen päässyt ottamaan osaa vastaavanlaiseen työskentelyyn kotimaassa. Osallistuin opintojeni aikana SPR:n nuorisokampanjaan 100% minua. Kampanja oli valtakunnallinen ja siinä opiskelijat valmistivat SPR:n Kontin lahjoituksena saamista materiaaleista uusia tuotteita, jotka lopulta päätyivät hyväntekeväisyysshuutokauppaan. Lontoolainen yritys Junky Styling taas on tullut kuuluisaksi erikoisista ja räätälöidyistä vaatteistaan, jotka on valmistettu rekonstruoimalla kierrätettyjä miesten pukuja. (Fletcher 2008, 103)

Juttelin äitini kanssa vaatetuksen kestävästä kehityksestä ja oman opinnäytetyöni aiheesta. Häntä alkoi suorastaan huvittaa, että vaatetuksen kestävä kehityksen strategiat kuulostavat samalta kuin mitä hänen lapsuudessaan toteutettiin. Kun aikuisten vaatteet alkoivat kuluja, isoäitini ompeli niistä lasten vaatteita. Näin kuluneimmat osat heitettiin pois, mutta jäljelle jäänyt käyttökelpoinen materiaali sai vielä uuden elämän.

3.2.2 Nollajäte – suunnittelu

Vaatteiden tuottamista ilman jätteen syntyä on toteutettu jo vuosisatoja sitten.

”Nollajäteidea on yhtä vanha kuin vaatetus itsessään. Japanilainen kimono on nollajätettä, 1800-luvun Euroopan alusvaatteet olivat pääasiassa nollajätettä ja Amerikan intiaanit käyttivät myös kaiken. Teollinen vallankumous on syynä suureen jätteentuot-
toon,” kertoo Timo Rissanen The Independent –lehden nettartikkelissa³.

Nollajäte – suunnittelun tarkoituksena on muuttaa vaatteiden tuotanto sellaiseksi, että jätettä syntyy minimaalisesti tai ei lainkaan. Se on ennaltaehkäisevä keino toteuttaa kestävä kehitys muodissa. Jätehierarkiassa (Kaavio 4, sivu 19) se sijoittuu pyramidin huipulle. Metodina toteuttava suunnittelija ei ole vain perinteinen vaatesuunnittelija, vaan hän on myös kaavasuunnittelija, henkilö, joka leikkaa vaatteiden. Vaatteiden suunnittelijan ja mallimestarin työnkuvat ovat muovautuneet yhdeksi. Vaatteiden ulkomuoto muovautuu kaavoituksen kautta eikä toisin päin⁴. Vaatteiden kaava suunnitellaan niin, että kangas tulee hyödynnettyä koko pituus- ja leveys suunnassaan (Kuva 8, sivu 23). Vaateteollisuudesta syntyy n. 20 % jätettä koko tuotantoon käytetystä kangasmenekistä⁵. Nollajäte – suunnittelun pyrkimyksenä on päästä tuosta lähes 20 prosentista nollaan prosenttiin.

”Vaikka käytät orgaanisesta puuvillasta valmistettua t-paitaa, kierrätät vaatteesi ja ripustat ne kuivumaan, on se vain vihreän jäävuoren huippu”, kuvailee Timo Rissanen nollajätteen tärkeyttä The New York Timesin artikkelissa⁶. Omastanikin mielestä on tärkeää, että herätään ajattelemaan ekologista tuotantoa syvemmillä tasolla. Rissanen erittelee artikkelissa nollajättesuunnittelun erilaisia leikkaustapoja. Mark Liun kehittämä leikkuutapa ”jigsaw cut” (kuva 6, sivu 22) on useasti käytetty tapa. Siinä kaavoitus suunnitellaan niin, että kaikki vaatteiden kaavanosat yhdistyvät tasossa koko kankaalle kuten palapeli. Julian Robertsinkin kehittämässä tavassa ”subtraction cutting” (Kuva 7, sivu 22) suureen kankaaseen leikataan aukkoja, joiden kautta raajat pääsevät liikkumaan⁷. Yhtenä tapana on myös se, että kangasta ei yksinkertaisesti leikata lainkaan vaan se muotoillaan nukun päälle ja ommellaan kokoon.

³<<http://www.independent.co.uk/life-style/fashion/ny-fashionistas-unveil-zero-waste-clothing-2211872.html>> (15.2.2011)

⁴<<http://www.centerforpatterndesign.com/pages/Zero%252dWaste-Design.html>> (18.2.2011)

⁵<<http://www.thevine.com.au/fashion/designers/investigating-zero-waste-design20110117.aspx>> (2.3.2011)

⁶<http://www.nytimes.com/2010/08/15/fashion/15waste.html?_r=2> (20.1.2011)

⁷<<http://www.centerforpatterndesign.com/pages/Subtraction-Cutting.html>> (18.3.2011)

Kuva 6. "Jigsaw cut", Mark Liu.

Kuva 7. "Subtraction cutting", Julian Roberts.

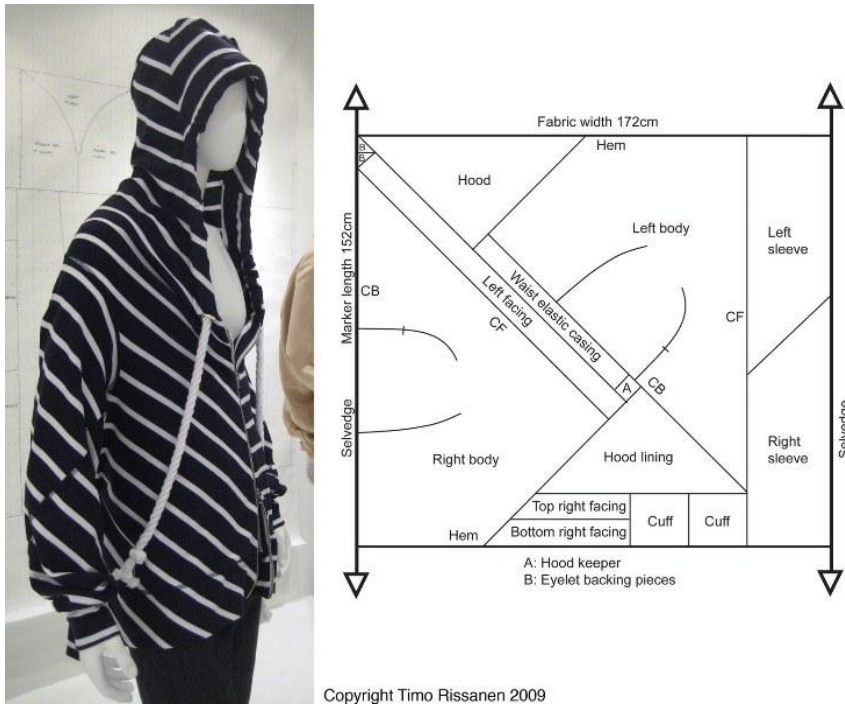
Maailmalla tunnettuihin nollajätetietojen urauurtaviin suunnittelijoihin kuuluu edellä mainittujen lisäksi Holly McQuillan, jonka kuvassa 9 olevat asut ovat osa näyttelyä nimeltä YIELD. Hänen taitonsa kaavoittaa nollajätetuotteita on huikeaa. Hän luo useaa tuotetta yhtä aikaa kaavoittaessa. Kaavanosat eri tuotteille hän erottaa eri väreillä (Kuva 8, sivu 23) Myös aikaisemmin esittelemäni suunnittelija Timo Rissasen nollajätetehupari (Kuva 10, sivu 24) on julkaistu useissa eri lähteissä, myös Suomessa.

Kuva 8. HollyMcQuillanin nollajätekaava.

Kuva 9. HollyMcQuillanin nollajätevaatteita.

Kuva 10. Timo Rissanen nollajätehuppari.

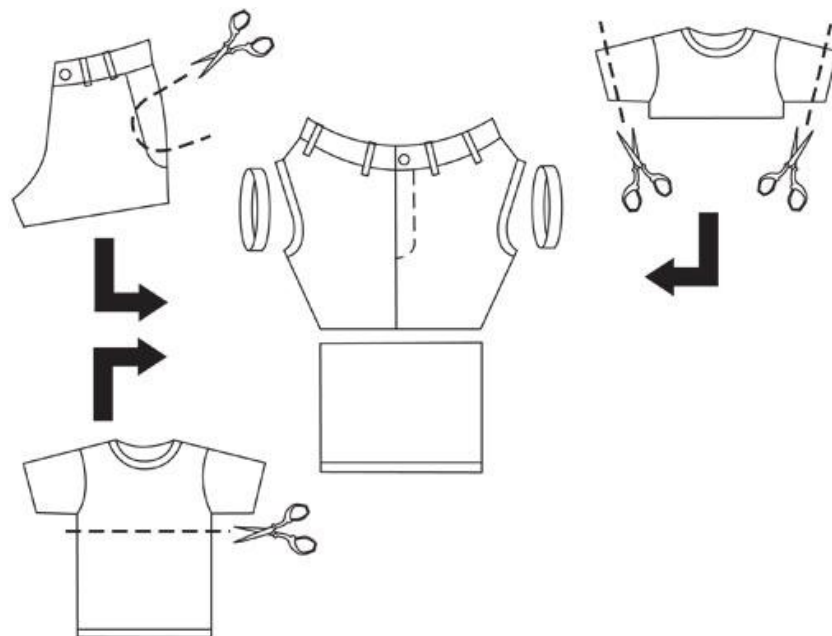
3.3 Nollajäte – suunnittelun soveltaminen rekonstruoinnin yhteydessä

Nollajätetietä on tarkoitettu teollisen vaatesuunnittelun keinoksi toteuttaa kestävä kehitys. Rekonstruoinnin yhteydessä se ei poista varsinaista ongelmaa. Pohjamateriaalin valmistuksessa on kuitenkin jo ehtinyt syntyä jätettä. Pyrkimykseni onkin, että pohjatuotteen elinkaari voi jatkua ensimmäisestä vaiheesta eteenpäin kestävä kehityksen periaatteiden mukaan. Omassa kokoelmassani hyödynnän pohjamateriaalin kokonaan. Omien tuotteiden rekonstruoinnin olen suunnitellut niin, ettei leikkuujätettä synny, kuin saumuroinnin yhteydessä. Olen työssäni hyödyntänyt pohjamateriaalista kaiken päällyskankaan sekä vuorikankaista ne, jotka ovat hyväkuntoisia ja laadukkaampia.

Olen kokoelman malleja luodessa ja prosessin kuvauksessa hyödyntänyt Holly McQuillanin tapaa merkata eri materiaaleista muodostuneet kappaleet omilla väreillään (Kuva 8, sivu 23). Näin on helpompaa tarkastella vaatteen muodostumisen eri materiaaleista, samalla toteuttaen nollajäteideologiaa. Mallien syntymistä kuvaavia piirroksia varten katsoin mallia myös Carla Fernandezin Taller Flora –työstä (Kuva 11, sivu 25) sekä Junky Stylingin ohjekuvista valmistaa heidän suunnittelemaan tuotteita (Kuva 12, sivu 25).

Kuva 11. Carla Fernandez: Taller Flora.

Kuva 12. Ohjeet Junky Styling topin valmistukseen.

3.4 Benchmarking

Benchmarkingilla tarkoitetaan vertailun tekoa kilpailijoihin nähden. Benchmarkingia hyödynnetään yritysmaailmassa laatujärjestelmien kehittämiseen ja prosessikehittämiseen.⁸ Ehdottomasti suurin innoittaja sekä tuotemerkki, johon omaa työtäni vertaan on Lontoolainen yritys Junky Styling (Kuva 13). Merkki on ystäväysten Annika Sandersin ja Kerry Seagerin vuonna 1997 perustama. Seager (2009) kertoo heidän kirjassaan, että yrityksen taival ei ole ollut helppo, sillä kummallakaan ei ole koulutusta vaatetuksen tai liiketoiminnan saralta (Sanders & Seager. 2009, 13). Yrityksen perustaminen pohjautuu heidän nuoruudesta, jolloin diskokulttuuri oli suurena osana heidän elämäänsä. He halusivat erottua joukosta pukeutumisellaan. Matkustellessaan muun muassa Tokiossa ja San Fransiscossa he huomasivat ihmisten kiinnostuvan erikoisista vaateista heidän yllään. Myös kierrätyksen tärkeys ja kestävä kehitys valtasivat heidän ajatusmaailmansa. Heille heräsi ajatus, että näitä vaatteita voisi valmistaa muillekin kuin vain heidän omaan tarpeeseensa. (Sanders. 2009, 15-16)

Kuva 13. Junky Styling, syksy/talvi 2010.

Oma kokoelmani eroaa samasta pohjamateriaalista huolimatta Junky Stylingin tyyllistä klassisemmalla muotokielellä ja korostetummalla naisellisuudella, jota olen luonut lisäämällä tuotteiden vuoriin osia kukkakuviosta kankaista, jotka nekin ovat kierrätettyjä materiaaleja. Tuotteiden silhueteissa on myös istuvia, muotoja korostavia piirteitä. Omissa tuotteissani ei myöskään ole niin rajua muotokieltä kuin Junky Stylingin

⁸ <<http://fi.wikipedia.org/wiki/Benchmarking>> (22.4.2011)

tuotteissa, mikä on erityisesti kotimaan markkinoilla eduksi. Tietty turvallinen yleisilme, joka ei omaa suunnattoman erikoisia ja elementtejä tekee tuotteista helpommin lähestyttäviä ja ne voidaan helpommin nähdä osana tavallisen kuluttajan pukeutumista. Kuitenkin omassakin kokoelmassa on myös rohkeampia tuotteita, jotka luultavasti tulevat jakamaan kuluttajien mielipiteitä.

Toinen minua innoittanut tuotelinja kaudelle syksy/talvi 2010 on Alexander Wangin suunnittelema (Kuva 14). Hänkin on hyödyntänyt samaa pohjamateriaalia kuin minä. Alexander Wangin mallistossa klassinen naisellisuus on voimakkaammin esillä kuin minulla. Halusin luoda kokoelman, jonka tuotteet soveltuvat jokapäiväisiin tilanteisiin, niin juhlaan kuin arkeenkin.

Kuva 14. Alexander Wang, syksy/talvi 2010.

Toimintaympäristö tulee ainakin alkutaipaleella olemaan kotimaassani Suomessa. Kilpailijoikseni luokittelen kaikki vaatetusta tarjoavat tuotemerkit, mutta erityisesti minun tulee tarkkailla muita kierrätysmateriaalista valmistavien suunnittelijoiden tuotemerkkejä. Myös muut pientuotantoa tarjoavat tuotemerkit kuuluvat suurimpiin kilpailijoihin.

Toimintaympäristöni kilpailijoihin kuuluu lähtökohdissa esille tuomani Mirka Tuovinen, joka on jo n. 10 vuoden ajan tarjonnut kuluttajille uniikkeja, kierrätysmateriaalista valmistettuja tuotteita. Pientuotanto takaa hänen tuotteilleen hyvän laadun. Materiaalit ovat pääasiassa 60- ja 70-lukujen verhokankaita (Kuva 15), joita hän on hankkinut suuret varastot kirpputoreilta sekä tuotantonsa lopettaneiden vaatetus- ja tekstiilitehtaiden jäämistöistä. Vaikka hänen tuotteidensa mallit ovat klassisia ja imartelevat kaikkia vartalotyyppejä, rajoittavat rohkeat, värikkäät ja aikaansa voimakkaasti henkivät kuosit asiakaskuntaa. Juuri näiden tiettyjen vuosikymmenten kankaat ovat hänen kilpailuvalttinsa, mutta Tuovisen ongelmaksi koituu lähitulevaisuudessa tämän materiaalin loppuminen. Hän on joutunut jo viime vuosina nostamaan hintoja materiaalin aina vaan vaikeutuvan saatavuuden vuoksi. Oma etuni on, että käyttämäni pohjamateriaali tulee aina olemaan saatavilla. Etunani on myös pohjamateriaalin neutraali väritys ja kuosit, jotka eivät kärsi ajan saatossa. Kokoelmani värimaailma on muutettavissa, vaikka joka sesongille erikseen. Pohjamateriaaliksi voi valita harmaiden sijaan esimerkiksi ruskean sävyiset puvut. Vuorikankaiden kautta voi noudattaa myös kauden trendiennusteiden värimaailmoja, erityisesti tehostevärien kohdalla.

Kuva 15. Mirka Tuovisen mekkoja.

Suunnitelmiini kuuluu valmistumisen jälkeen muuttaa Ouluun, jossa toivon saavani omia tuotteita jälleenmyyntiin. Siellä suurin kilpailija minulle tulisi olemaan Katja Iljana. Hänen naistenvaatemerkkinsä Kiks (Kuva 3, sivu 8) tuotteet ovat erittäin rohkeita ja värikkäitä. Tämä on hänelle samalla eduksi ja haitaksi. Hänen tuotteensa ovat helposti tunnistettavissa ja tarjoavat kuluttajalle vaihtelua. Kuitenkin hänen tyyliinsä on niin rohkea, että vaatteet jakavat mielipiteitä voimakkaasti. Iljanan tavoitteena on sama kuin minun; saada Suomen ja erityisesti Oulun katukuvaan lisää persoonallista ja

rohkeaa pukeutumista. Omat tuotteeni ovat erikoisia, eivätkä varmasti kaikkien ihmisten makuun, mutta niiden neutraali väritys ja laadukkaat materiaalit ovat tässäkin valttini.

Omassa kokoelmassani on näkyvillä piirteitä kaikilta minua innoittaneilta suunnittelijoilta. Tuotteissani on boheemeja piirteitä, jotka ovat minulle suunnittelijana ominaisia, mutta samalla bisneslookia, joka laajentaa tuotteitteni kohderyhmää. Olen vienyt kestävän kehityksen toteuttamisen vaatetuksen kautta pidemmälle kuin useat kilpailijani. Ilmoittamalla tämä kohderyhmälle mainonnassa sekä tuote-etiketeissä, tuo se lisäarvoa oman kokoelman tuotteille.

3.5 Kohderyhmän kuvaus

Kokoelmani kohderyhmää kuvaan tarinan ja kuvakollaasin (Kuva 16, sivu 30) muodossa. Kuvitteellinen henkilö Juulia kuvastaa arvojensa ja elämäntapojensa perusteella mielikuvaani kokoelmani tuotteiden ostajasta.

”Juulia kävelee pienen kaupunkiasuntonsa poikki kohti vaatehuonettaan kahvinkeitin-poristessa taustalla. Hän vilkaisee seinäkelloa ja hätkähtää. Hän on taas myöhässä aikataulussaan. Tapaaminen gallerialla tunnetun kotimaisen taidemaalarin kanssa alkaa jo puolen tunnin kuluttua. Juulia odottaa jo innolla tulevia työpäiviä uuden näyttelyn parissa. On aina niin virkistävää ja silmiä hivelevää katsella upeita teoksia työtiloissaan. Myös uusien, kulttuurista kiinnostuneiden ihmisten tapaaminen on upeaa!

Hän vetää päälleen mustan trikoopaidan ja mustat stretchfarkut. Tänään hänen täytyy osoittaa ammattimaista otetta ja olla vakuuttava tunnetun taiteilijan silmissä. Hän valitsee päälleen kotimaisen muotoilijan kotelomekon, jossa harmaan eri sävyt yhdistyvät harmoniseksi kokonaisuudeksi. Mielenkiintoiset leikkaukset kuitenkin huokuvat designea ja tekevät asusta mielenkiintoisen. Vaate on valmistettu kierrätetyistä materiaaleista, mikä saakin hymyn Juulian kasvoille, hänen pujottaessaan mekko päälleen. Meikkipöydän ääressä hän valitsee itselleen kaulakorun ja sukaisee kasvoilleen kevyen päivämeikin.

Reilunkaupan kahvia juodessaan Juulia selailee kalenteriaan. Kiireinen päivä tiedossa. Tapaamisen jälkeen hän menee kauppahallin sushibaariin lounaalle parin ystävänsä kanssa. Sushin ajattelua saa hänen ajatuksensa hetkeksi harhailemaan

viimeisimmän Tokion matkan muisteluun ja uuden kohteen ideointiin. Nyt ei kuitenkaan ole aika asian suunnitteluun. Juulian 30-vuotissyntymäpäiviä juhlitaan jo viikon päästä. Tänään hänen täytyykin muistaa varata klubin tilat syntymäpäivilleen sekä soittaa dj – ystävälleen ja varmistaa aikataulut sille illalle. Iltapäivästä on näyttelyn ja sen avajaisten valmistelua gallerialla. Illalla onkin tiedossa kolmannet treffit hurmaavan graafikon kanssa! Hän toivoo ehtivänsä käväistä päivällä kaupoissa katselemissa uusia asusteita, joilla voisi piristää illan asuaan.”

Kuva 16. Elämäntapataulu.

4 Ideointi ja valmistus käsi kädessä

4.1 Alustava ideointi

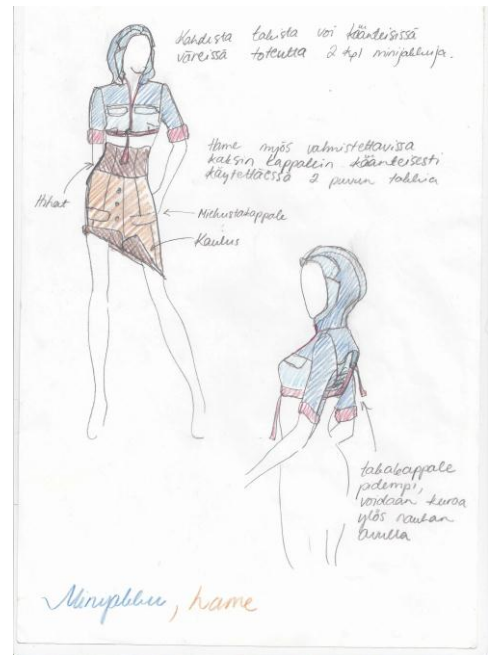
Kokoelman alustava suunnittelu oli suurelta osalta alitajuista ideointien keruuta. Ideoin kokoelmaani olen katselemalla inspiroivia kuvia lehdistä ja internetistä. Joitain kuvia keräsin itselleni talteen, mutta suurin osa vain jätti jälkensä alitajuntaan. Tuotteita ideoidessa pohjamateriaalin avulla, havaitsin semmoisten kuvien ja yksityiskoh-

tien, jotka oli aikaa sitten nähnyt, palaavan yllättäen mieleeni. Tarkkoja suunnitelmia en ole kokoelmastani juurikaan tehnyt etukäteen, mutta muotokieltä ja ideoita pohjamateriaalin käsittelylle olen kerännyt kuvien muodossa jo useamman kuukauden ajan. Olen tutustunut kauden syksy-talvi 2011/12 trendiennusteisiin WGSN:n sivustolla jo syksyllä 2010 opintokokonaisuudessa Uniikki päällysvaate. Aloitettuani aktiivisesti opinnäytetyöni teon, tutustuin lisäksi Textile View –lehden trendiennusteisiin. Innoittavien suunnittelijoiden mallistoihin tutustuminen on inspiroinut minua ja antanut vinkkejä materiaalin käsittelylle.

Jatkoin opinnäytetyön suunnittelua loppuvuodesta 2010, Uniikki päällysvaate – opintokokonaisuudessa suunnittelemani ja valmistamani takin (Kuva 5, sivu 10) jälkeen. Ensimmäisissä luonnoksissa (Luonnos 1. ja luonnos 2.) oli näkyvillä samaa ilmettä kuin takissa, mutta ilme muuttui suunnitteluvaiheen edetessä.

Luonnos 1. Otteita sketchbookista.

Luonnos 2. Otteita sketsbookista.

Kokosin kuvista, jotka henkivät tai vastaavat muotokieleltään oman kokoelmani toivottua tulevaa ilmettä, ideataulun (Kuva 17, sivu 32). Ideataulussa on myös nähtävissä kokoelmani värimaailmaa. Ideataulu henkii ”rumaa ja kaunista” tunnelmaa, joka on nähtävissä myös omassa kokoelmassani. Kokoelmassani voimakkaimpana elementtinä ovat vastakohtaisuus ja kontrastit. Tuotteiden harmaan eri sävyiset päällyskankaat ovat yhdistyneet herkkiin ja naisellisiin kukkakuvioisiin vuorikankaan osiin, jotka pääsevät hienovaraisesti näkyviin. Muotokielessä yhdistyvät hienovaraiset ja naiselliset muodot runsaampiin ja hiomattomampiin muotoihin.

Kuva 17. Ideataulu

4.2 Trendiennusteet osana ideointia

Trendiennusteet sesongeille luodaan hiljaisten signaalien pohjalta. Kestävän kehityksen tavoittelu näkyy kauden syksy/talvi 2011/2012 trendiennusteissa. Kaudella tavoitellaan mielenkiintoista muotia, joka koostuu hyvistä materiaaleista ja helpolta vaikuttavasta, taidokkaasti toteutetusta vaatetuksesta. Vastakohtaisuus on voimakkaasti näkyvissä muotojen ja materiaaliyhdistelmien muodossa. Tässä kappaleessa poimin trendiennusteista ne, joita olen itse hyödyntänyt ja jotka ovat näkyvillä omassa kokonaisuudessa.

Muotokielessä pyritään eroon äärimmäisen erikoisista uusista muodoista, jotka kuluvat sesongin päättyessä. Kuluttajat kaipaavat tuotteita, joilla on vielä käyttöä sesongin päättyttyäkin. Kauden trendiennusteissa näkyy taidokkaasti leikattujen muotojen arvostaminen. Muotojen korostaminen paljastamalla ihmisvartaloa korvautuu hyvin räätälöityjen vaatteiden luomalla kokonaisuudella, joka luo toivotun muodon. Väri maailmassa kaudella olennaista on yhdistely ja kontrasti. Neutraalit luonnon sävyt ovat voimakkaasti näkyvissä. Harmaa on edelleen näkyvillä ilmavien ja kylmien valkeiden sekä melkein mustien tummien sävyjen rinnalla (Kuva 18.). Niitä kuitenkin korostamassa on kirkkaita ja lämpimiä sävyjä. Materiaaleissa raskaat materiaalit ul-

kopuolella yhdistyvät herkkiin kukkakuosiin vuorimateriaaleissa. (Textile View Magazine 2011, Issue 91, 97)

Kuva 18. WGSN:n väriennusteet sesongille syksy/talvi 2011/2012.

WGSN:n nettisivujen trendiennusteiden mukaan kauden materiaaleissa on suuressa osassa niin kiiltäväpintaiset, lähes läikehtivät ohuet kankaat kuin myös paksut, voimakkaan tekstuuriin omaavat materiaalit. Kuitenkin rauhallisemmat, perinteiset villaiset pukukankaat ovat näkyvillä. Ulkovaatetuksessa kerroksellisuutta on korostettu ja vaatteet rakentuvatkin tarkkaan mietitysti sisäosista ulko-osiin. Vaatteen muokattavuus on arvossaan. Kerroksellisuuden ohella runsautta ja mielenkiintoa ovat tuomassa epäsymmetrisyys. Ympäristön ajattelun pohjalta uudelleen rakennetut vaatteet, joissa on yhdistetty eri vaatteiden komponentteja uudeksi tuotteeksi, kuuluvat sesongille.^{9 10}

4.3 Materiaalilähtöinen suunnittelu

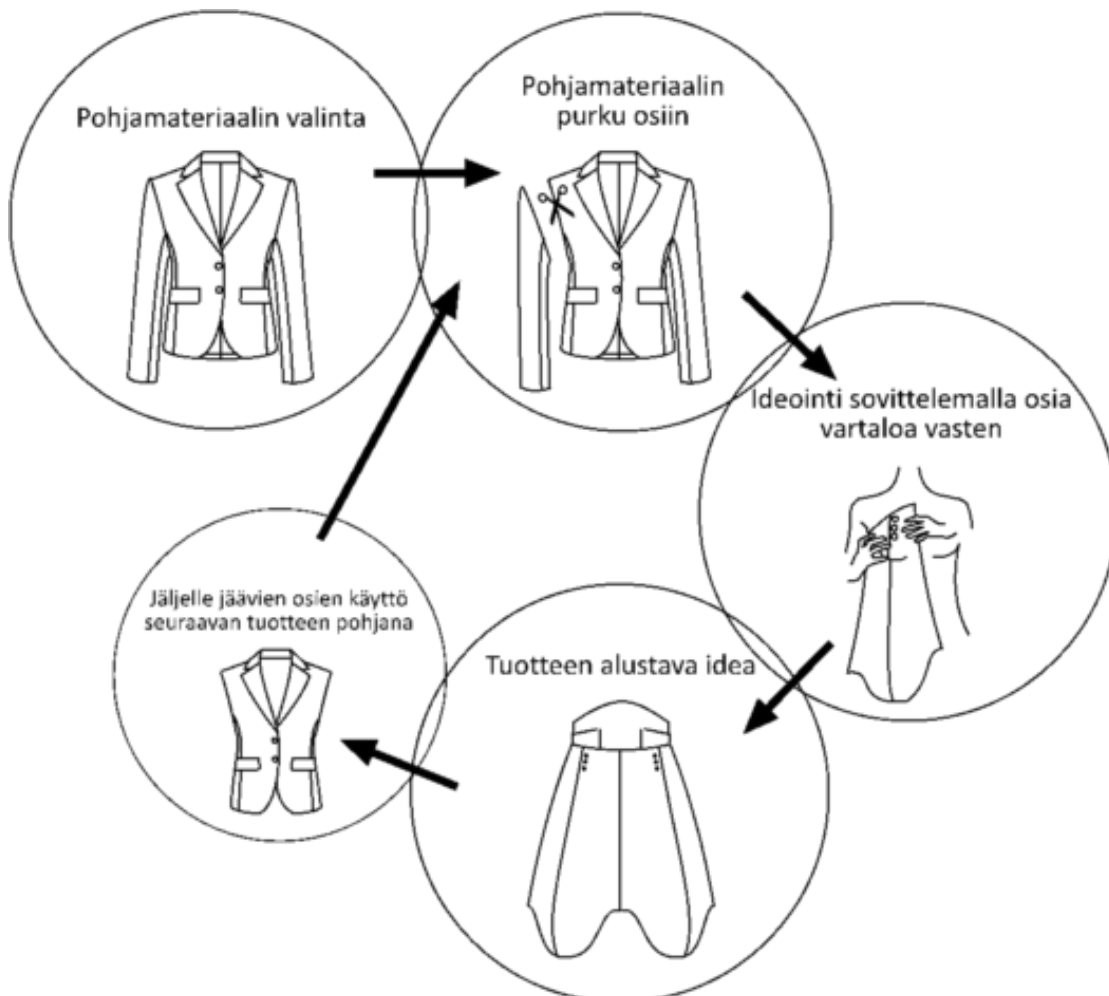
Suunnitteluprosessi eteni pehmeään systeemisuunnittelun mallin mukaan liikkuen ideoinnin ja valmistuksen välillä. Ideat tuotteille syntyivät pohjamateriaalin innoittamana. Kaavio 5 (sivu 34) osoittaa, kuinka tuotteiden kehitys tapahtui. Kokoelmassa on tuotteita, joissa valittu pohjamateriaali käytettiin kokonaisuudessaan. Osassa kierto tapahtui kaavion osoittamalla tavalla. Pohjamateriaalia purkamalla pääsin tarkastele-

⁹ <<http://www.wgsn.com.ezproxy.savonia-amk.fi:2048/members/>> (14.3.2011)

¹⁰ <http://www.wgsn.com.ezproxy.savonia-amk.fi:2048/members/trends-info/features/ti092392_1> (14.3.2011)

maan osien käyttömahdollisuuksia paremmin. Ideoin asettelemalla osia vartaloani vasten ja tarkastelin, mihin vartalonosiin muodot soveltuvat. Tuotteelle syntyi alustava idea, joka tarkentui myöhemmin yksityiskohtia valmistaessa. Pohjamateriaalista irrotetut pienemmät osat hyödynnetään tuotteiden yksityiskohdissa, kuten nappilenkeissä. Tuotteiden kertyessä voidaan kuvitella, kuinka oheinen kaavio monistuu ja monta tuotetta kehittyy samaan aikaan eri pohjamateriaalien osien yhdistyessä toisiinsa.

Pohjamateriaalin leikkuuta täytyi joka kerta harkita todella tarkkaan. Suurin osa ratkaisuista tapahtui ajatustyöskentelyn kautta. Vietin pitkiä aikoja tuijottaen puvun osia ja luoden mielikuvia osien yhdistelystä ja irrotettujen osien uudelleensijoittamisesta. Ennen leikkuuta vielä pyrin neulaamalla testaaman osien yhdistymisen toimivuutta. Ideointia ja valmistusta kuvaa mielikuva palapelistä, jonka pinta-ala on jaettu osiin, jotka yhdistyvät lopulta kokonaisuudeksi.

Kaavio 5. Ideointiprosessin kulku.

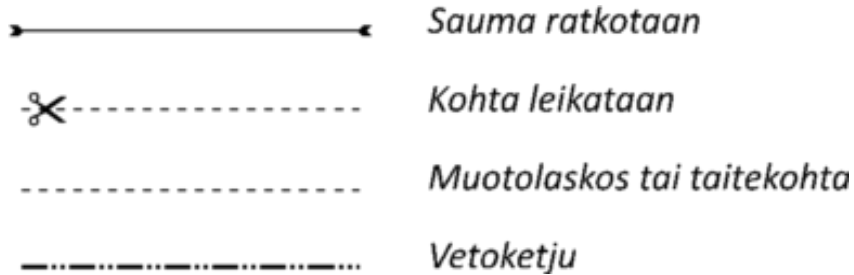
4.4 Kokoelman kehitys tuotekohtaisesti

Tässä luvussa osoitan kaaviokuvien avulla, kuinka kokoelman tuotteet ovat syntyneet ja samalla osoitan, kuinka nollajätteen tavoittelu on toteutunut. Piirsin jokaisen tuotteen rakentumisesta kuvaajan, joka samalla ohjeistaa tuotteen valmistuksen. Pohjamateriaaleina minulla oli neljä puvun takkia sekä kolmet housut. Olen piirroksissa eritellyt pohjamateriaalit omilla värisymboleillaan (Kuva 19). Samalla värillä symboloidut takki ja housut ovat samasta kankaasta valmistettuja. Materiaalien yhdistymistä tuotteissa voi seurata materiaalikartassa osoitetuista värisymboleista.

Kuva 19. Materiaalikartta.

Tuotekohtaiset rakentumisen kuvaajat ovat suuntaa antavia. Kaikkia pieniä mutkia ja ommelkohtia ei kuvaajissa osoiteta, sillä tein tuotteet itseni päälle muotoilemalla. Kuvassa 20. on nähtävillä viivasymbolit, joita käytän rakentumisen kuvauksissa.

Kuva 20. Kaavioissa käytettyjen symboleiden selitykset.

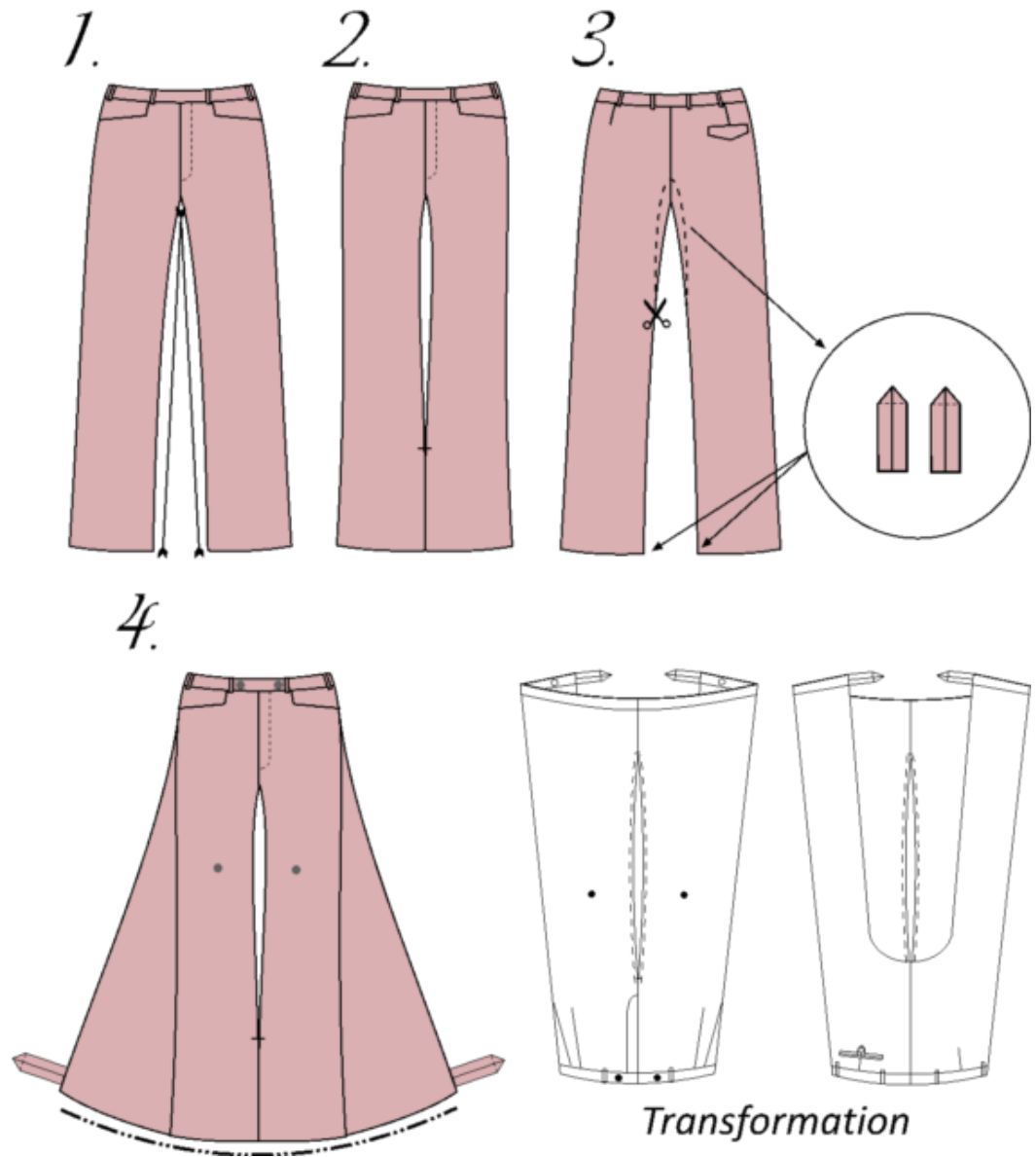
Transformation (Kaavio 6, sivu 35)

Ensimmäisenä otin tarkasteltavaksi pohjamateriaaliksi miesten housut. Purin lahkeiden sisäsaumat (Kohta 1.) ja aloin kietoa vaatetta päälleni. Neulasin yhteen lahkeiden lopusta etukappaleella 20 cm pituudelta yhteen (Kohta 2.) ja jatkoin kokeiluja kietoutumalla vaatteeseen eri tavoin. Aina löydettyäni vaatteelle uuden tavan, kuinka sitä voisi pukea, mietin mitä lisätarvikkeita siihen tulisi. Näin syntyi tuote *Transformation*, jonka nimi-kin kertoo tuotteen monipuolisista käyttömahdollisuuksista, joista kuvat nähtävillä kokoelman katalogissa (Liite 2.). Kuvassa 20. on nähtävissä ensimmäisestä asennosta, jonka tuotteelle ideoin. Tähän vaatteeseen meni yhdet housut kokonaisuudessaan ja

Kuva 21. Muotoilukokeilu, Transformation.

leikkuujätteeksi jäi vain kaksi pientä palaa kangasta, jotka jäivät yli takakappaleen haarakoukusta leikatusta kappaleesta, josta valmistin nappilenkit (Kohta 3.). Tuote on vuoritettu kokonaan harvakudoksisella verhokankaalla, joka on puuvillasekoitetta.

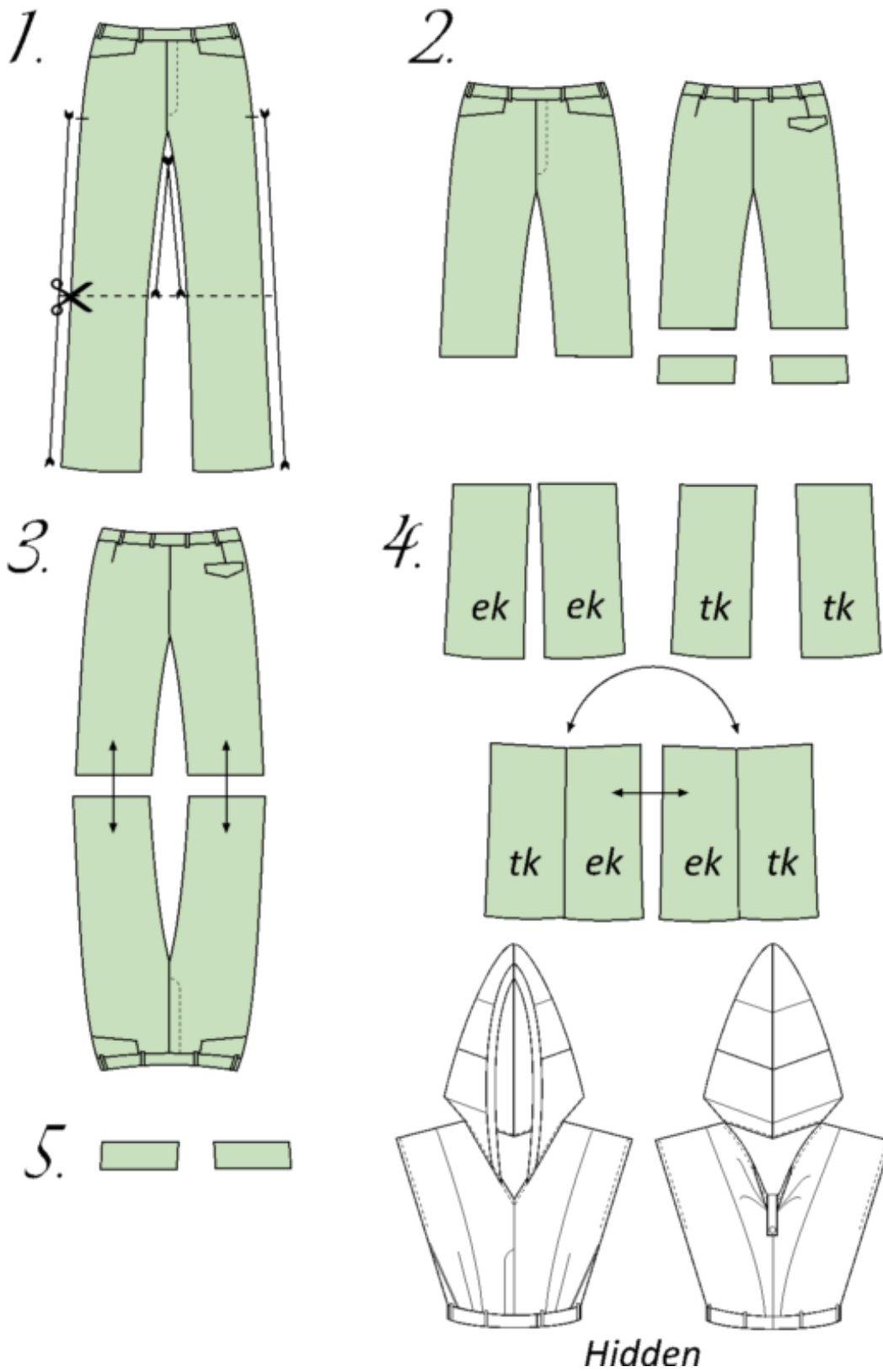

Kaavio 6. Tuotteen Transformation rakentuminen.

Hidden (Kaavio 6, sivu 38)

Jatkoin edelleen puvun housujen tutkailemista *Transformation* tuotteen kehittelyn jälkeen. Tuotteen *Hiddenajatus* syntyi, kun purin ensin kokonaan housujen sisäsaumat (Kohta 1.) ja puin housut ylösalaisin ylleni. Aloin purkaa sivusaumoja niin pitkälle, että saumat avautuivat kainalon alle (Kohta 1.). Tämän jälkeen neulasin olkasaumojen kohdat. Näin pystyin määrittämään kohdan, josta lahkeet katkaisin. Takakappaleesta leikkasin vielä 4 cm leveät suikaleet (Kohta 2.), jotta olkasaumat asetuvat oikealle kohdalle. Näistä suikaleista sain takakappaleelle koristeen (Kohta 5.), joka samalla kuroo haarsauman kohtaa kauniille laskoksille. Lahkeen loppuosille

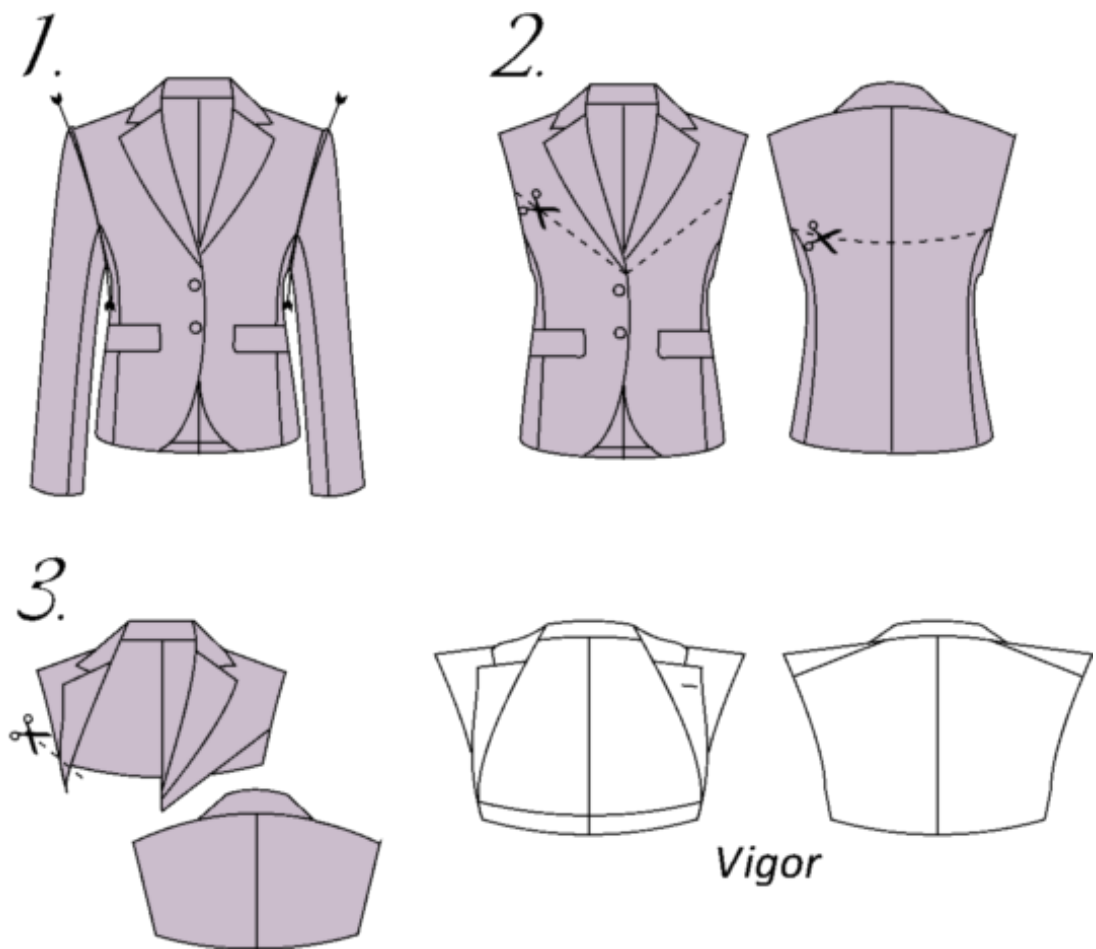
pohdin useita ratkaisuja, mutta päädyin suureen huppuun (Kohta 4.), joka on vuoritetu puuvillaisella verhokankaalla.

Kaavio 7. Tuotteen Hidden rakentuminen.

Vigor (Kaavio 8.)

Aloitin *Vigor* tuotteen ideoinnin purkamalla takista hihat (Kohta 1.). Asettelin hihatonta puvun takkia päälleni ja taivuttelin kauluksen loppupään kärkiä kainaloita kohti. Leikkauskohdat (Kohta 2.) päätin muotoilemalla liiviä nukan päälle ja sovitellen vaatetta neulattuna itselleni. Kauluksen kärjistä täytyi leikata pienet kappaleet (Kohta 3.), niiden yhdistyessä takakappaleen sivusaumoihin.

Kaavio 8. Tuotteen *Vigor* rakentuminen.

NewOrder (Kaavio 9, sivu 41)

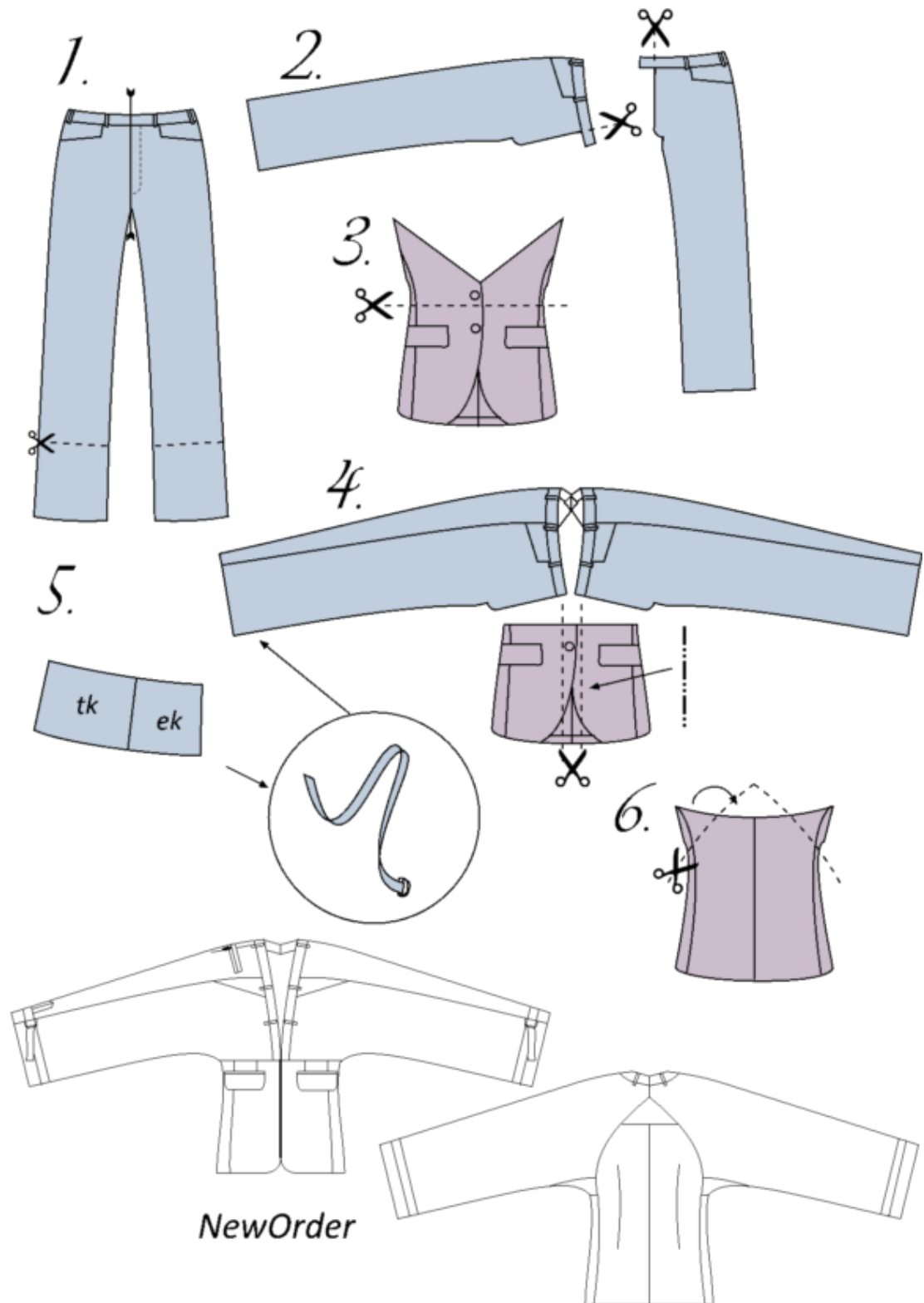
Purin housun lahkeet erilleen haarasaumaa pitkin (kohta 1.). Vedin käteni peilin edessä lahkeista ja tykästyin lahkeiden luomiin ylileveisiin hihoihin ja kimonomaiseen muotoon. Yhdistin lahkeiden vyötärökaitaleet toisiinsa noin 45 asteen kulmassa (kohta 4.). Lyhensin hihoja sopivan pituisiksi ja samalla huomasin, miten hauskasti housujen taskut asettuvat olalle toimiviksi rintataskuiksi sekä koristeeksi. Tuotteen *Vigor* ylijäämänä jääneet etu- ja takakappale soveltuivat *NewOrder* takkiin. Takin hihat olivat niin leveät, että halusin silhuettiin istuvuuttakin, jonka loin kiinteällä vyötärökappaleella (Kuva 21.).

Etukappaleelta lyhensin osat leikkamalla (kohta 3.) ja poistin niistä napitusvarat (kohta 4.) sekä kiinnitin metallisen takkivetoketjun. Hihansuiden kumomiseksi tiukemmalle, saisi lahkeen palasta kiinnitysnauhat. Tähän tarvitsee vielä neljä kappaletta metallirenkaita. Lisäksi toiseen hihaan tulisi kiinnitysnauhan lisäksi nappilenkki, jolla toisen hihansuun voi nostaa olalle pohjamateriaalin takataskun nappiin.

Kuva 22. Muotoilukokeilu, NewOrder.

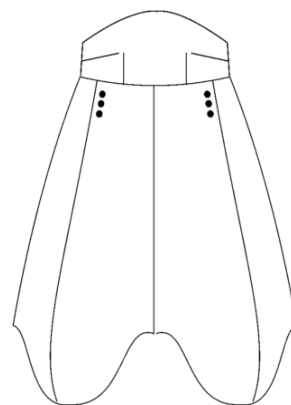
Takakappaleella sain leikkauskohdat (kohta 6.) seuraamalla kolmiomaista muotoa, jonka hihojen reunat luovat. Leikatusta osasta saa vielä kolmion kärjen (kohta 6.). Takki vuoritettaisiin puuvillaisella verhoilla sekä osittain pohjamateriaalin polyesteri vuorikankaalla.

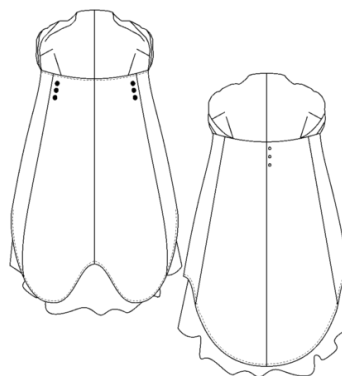
Kaavio 9. Tuotteen NewOrder rakentuminen.

Clarity (Kaavio 10, sivu 43)

Purin taas takista hihat (Kohta1.). Asettelin hihoja vartaloani vasten ja ihastuin helmaan, jonka niistä etukappaleelle sai. Mekon yläosa muuttui moneen kertaan. Luonnoksessa 3 on nähtävissä mekon ensimmäinen raakaversio. Mekon yläosa oli vielä liian viimeistelemätön ja persoonaton, joten tuotteen kehittäminen jatkui.

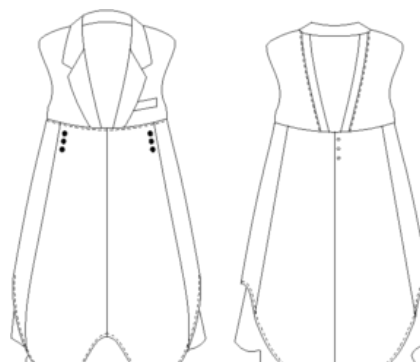
Luonnos 3. Clarity.

Kokeilin muuttaa tuotetta laskostamalla yläreunasta (Luonnos 4) Olin yläosaan jo hieman tyytyväisempi, mutta jätin mekon ja oikeastaan koko kokoelman idean muhimaan tässä välissä pari viikoksi. Kun taas palasin pohtimaan kokoelmaa, löysi puvun kaulus ja osittainen miehustakappale (Kohta 2.) paikkansa mekosta.

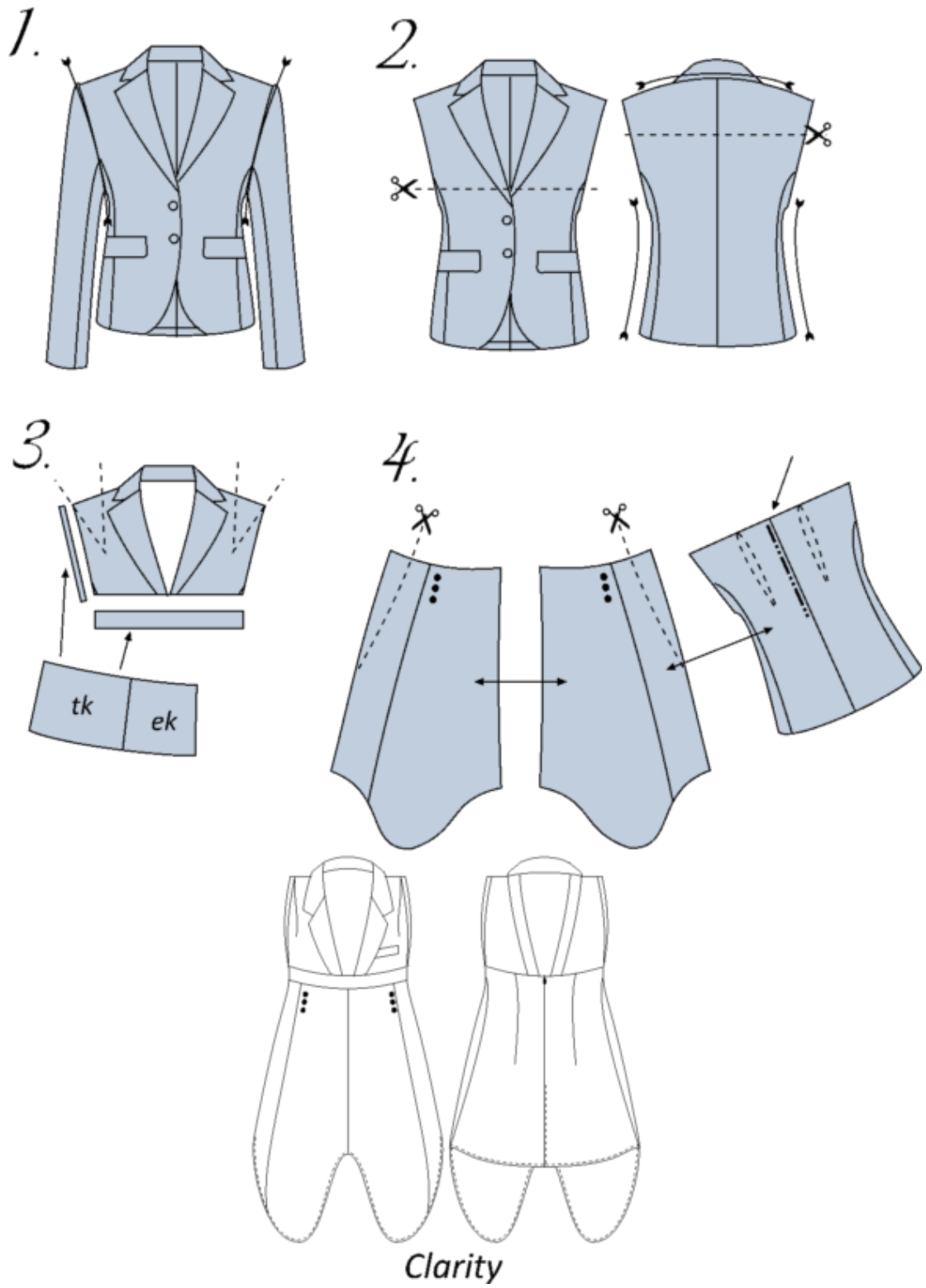
Luonnos 4. Clarity.

Luonnoksessa 5. on nähtävissä toiseksi viimeinen välimuoto tuotteesta. Vielä lopullisessa valmistusvaiheessa muoto muuttui hieman. Muotoilin tuotteen istuvammaksi. Tuntuu, että kokoelma kaipasi hieman kiinteämpiäkin muotoja väljien tuotteiden ohelle. Yläosan kanttauksiin ja rinnan alla olevaan kaitaleeseen käytin tuotteen *New Order* ylijäämänä jääneen lahkeen osan (Kohta 3.).

Tuote on vuoritettu ohuella puuvillakankaalla.

Luonnos 5. Clarity.

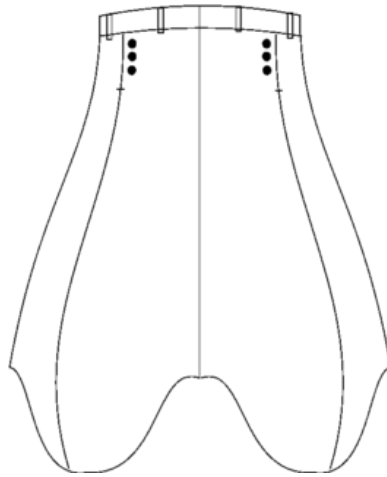
*Kuva 23. Muotoilukokeilu,
Clarity ja Vigor.*

Kaavio 10. Tuotteen Clarity rakentuminen.

Serenity (Kaavio 11, sivu 45)

Tämä tuote muuttui matkan varrella todella paljon. Ensimmäiset luonnokset ja muotoilukokeilut (Luonnos 6. ja Kuva 23.) muistuttivat kuitenkin liikaa tuotetta *Clarity*, jota kehittelemme samaan aikaan. Tässä vaiheessa minulla tarkoituksena käyttää pohjamateriaalina vielä yhden housut, joista vyötärökaitaleen olisi saanut, mutta housut jäivät kuitenkin kokoelman pohjamateriaaleissa käyttämättä. Pohjana *Serenitylle* oli tuotteen *NewOrder* ylijäämänä jääneet hihat sekä miehustan kappaleet.

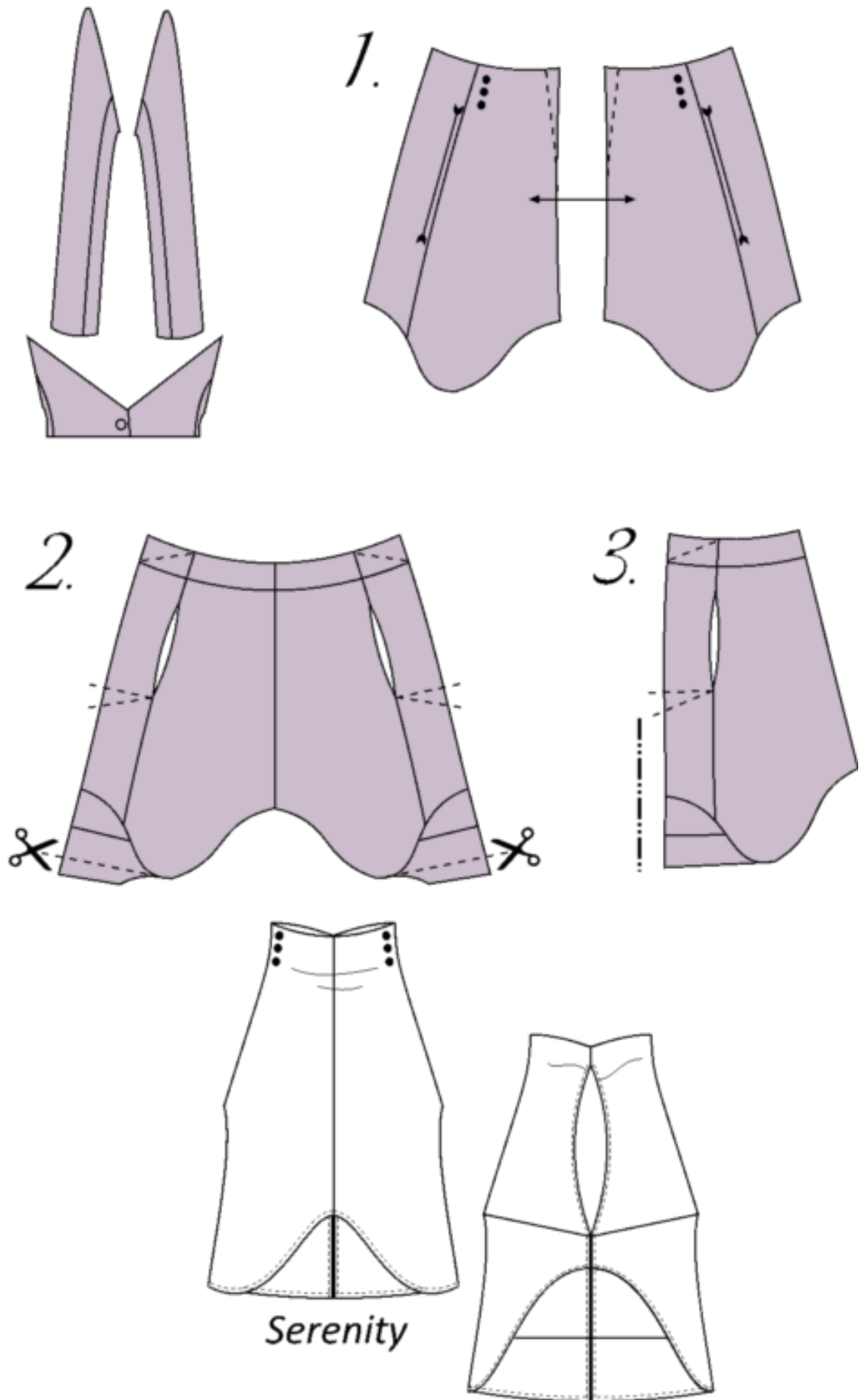
Luonnos 6. Serenity.

Kuva 24. Muotoilukokeilu, Serenity.

Purin hihoista kyynärsaumoihin aukot (kohta 1.) ja aloin taas peilin ääressä etsiä ideoita. Muodon tuottamiseksi muutin etusauman kaarevaksi (kohta 1.). Hihan suut muodostivat kauluksen asettuessaan kaulalle ja aloin sen mukaan rakentaa tuotteen loppua. Muodon etsiskelyyn kului aikaa, sillä halusin tuotteesta kauniisti istuvan ja samalla materiaalia oli niukasti käytettävissä. Takakappaleella taitoin hihansuuta

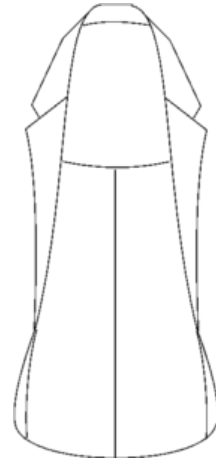
uudessa kulmassa ja vyötärön kohdalle tuli poikittaiset muotolaskokset (kohta 2.). Miehustan kappaleista sai takakappaleelle alaosan, jotta tuote ei olisi liian paljastava. Takakappaleella vetoketju kiinnitys alkaisi vyötäröltä ja ulottuisi lantiolle (kohta 3.) Yläselästä yläosa jää avoimeksi. Niskaan tulisi neppari kauluksen kiinnitystä varten.

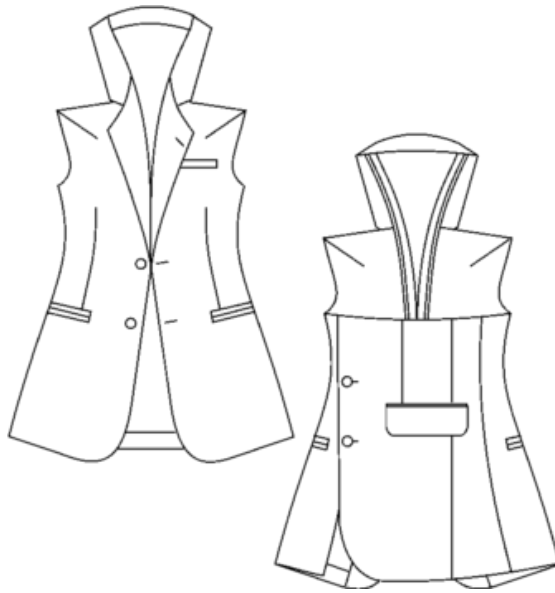
Kaavio 11. Tuotteen Serenity rakentuminen.

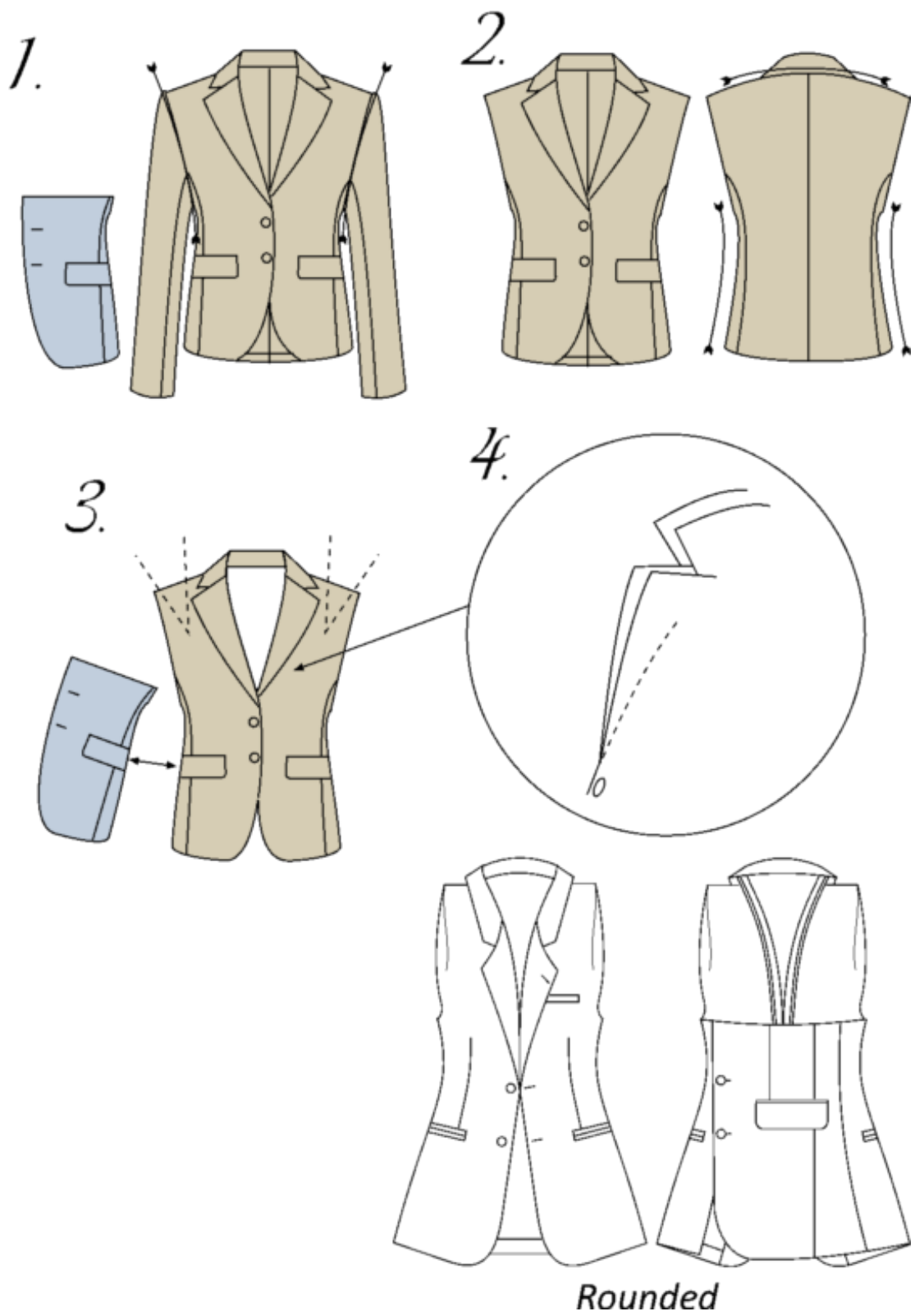
Rounded (Kaavio 12, sivu 47)

Pohjamateriaalina oli miesten puvun takki. Purin sen osiin, irrottamalla hihat ja takakappaleen (kohta 2.). Aluksi olin pohtinut tuotetta, jossa takin etukappaleen sivut olisi yhdistyneet takasaumaksi ja muodostaneet pitkän liivin (Luonnos 5), mutta kokoelman suunnittelun loppuvaiheessa oli vielä yksi takin kappale käyttämättä, jonka sitten liitin osaksi tätä tuotetta (kohta 3.). Kohdassa 4 näkyy, kuinka olen yhdistänyt kauluksia vastakkain, muuttaen samalla keskietureunojen suuntaa.

Vielä lopullisen muutoksen liivimekkoon tein *Clarityn* (Kaavio 10, sivu 43) valmistuksen jälkeen. Luonnoksessa 6 näkyy tuote ennen viimeistä muutosta. Muutin yläreunan muotoilun (Kohta 3.) samantyylliseksi kuin *Clarityssa*.

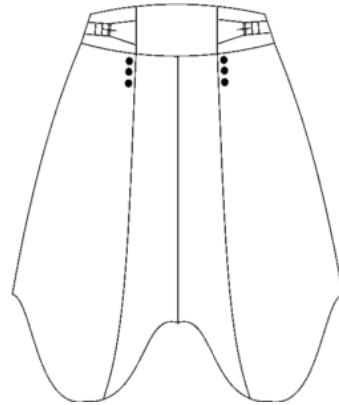
Luonnos 7. Rounded.*Luonnos 8. Rounded.*

Kaavio 12. Tuotteen Rounded rakentuminen.

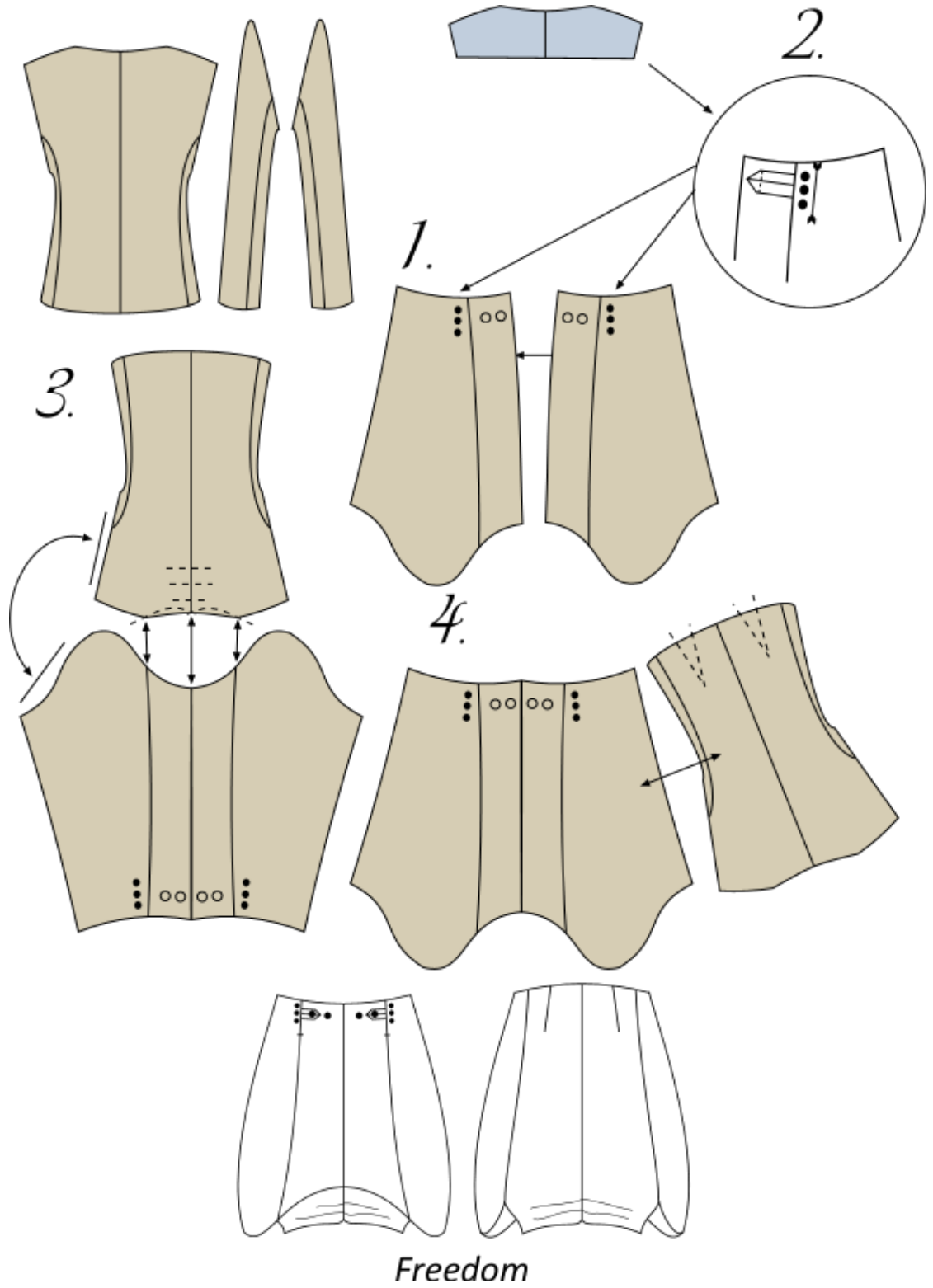
Freedom (Kaavio 13, sivu 49)

Tuotteen pohjana oli sama puvun takki, jota käytin tuotteeseen *Rounded*. Jäljelle jääneitä hihoja taas vartaloa vasten mallaamalla, havaitsin kyynärsaumojen asettuvan kauniisti reiden linjaan. Halusin kokoelmaani housut ja mieleeni juolahti heti haaremihousut. Olen aina pitänyt haaremihousujen rennosta muotokielestä ja halusin kokoelmaani rentojakin tuotteita. Yhdistin hihat toisiinsa (kohta 1.). Välissä olin ajatellut tuotteeseen vyötärökaitaleen (Luonnos 9), mutta mallikappaleen valmistuksessa totesin sen tarpeettomaksi. Tuotteen kiinnitysmekanismissa suunnittelin nappilenkit etu-sivukappaleiden reunaan, kalvosinnappien kohdalle (kohta 2.). Saumassa on kalvosinnappien pituudelta halkiot. Vyötärö on siis säädettävissä kahteen eri kokoon kiinnittämällä halkion nappilenkit koristenappeihin vyötäröllä (kohta 1.).

Luonnos 9. *Freedom*.

Takakappaleen tein puvun takin takakappaleesta. Kiinnitin neulaamalla takakappaleen etukappaleeseen (kohta 3.). Muodon luomiseksi ompelin takakappaleen alaosaan avolaskoksia, jotka on ommeltu keskitakasaumaa pitkin. Pohjamateriaalin muotoa piti korjata hieman päntien kohdalta (kohta 3.). Sivusaumat kiinnittyivät luontevasti toisiinsa ja takakappaleen vyötärölle lisäsin muotolaskokset (kohta 4.).

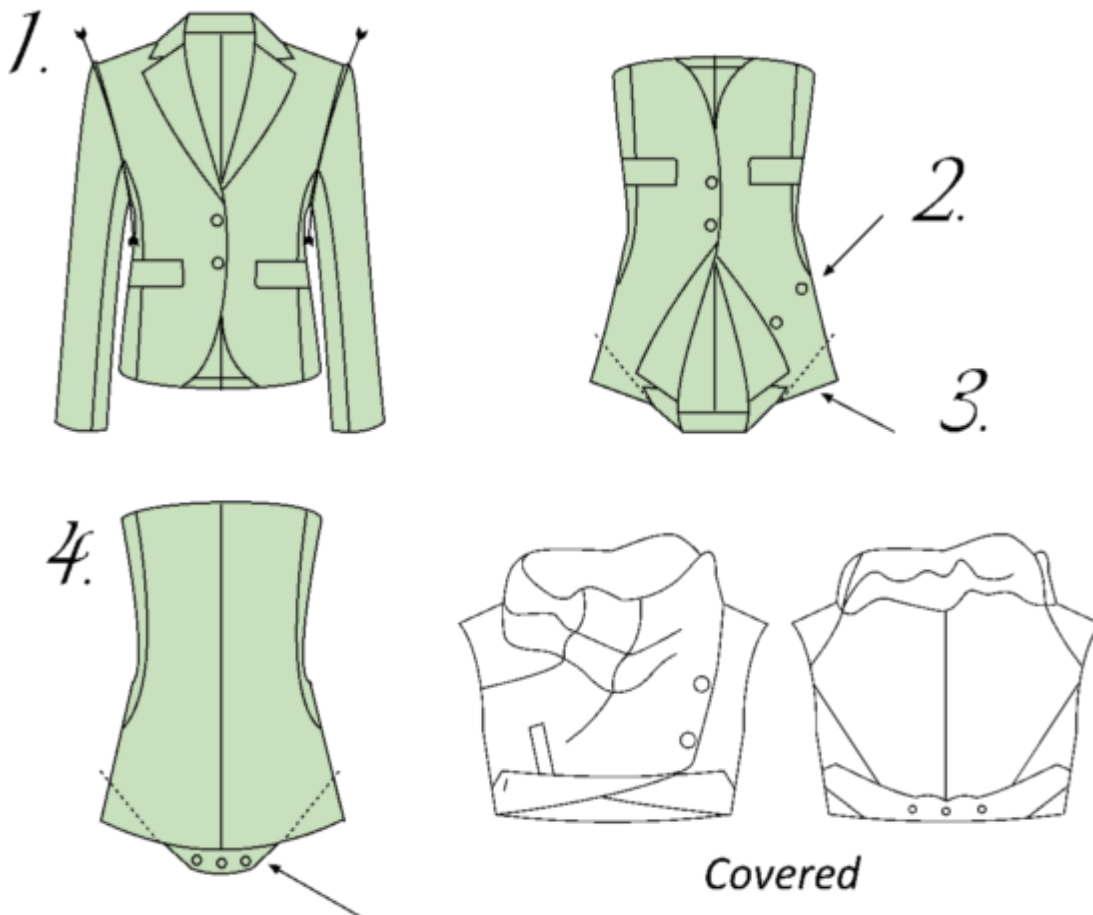

Freedom

Kaavio 13. Tuotteen Freedom rakentuminen.

Covered (Kaavio 14)

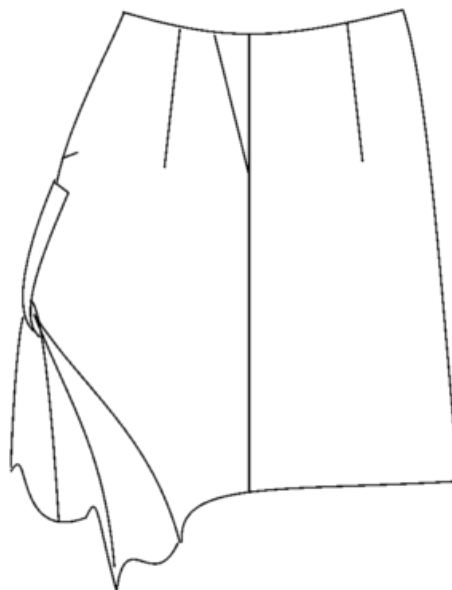
Pohjamateriaalina tuotteelle oli puvun takki, josta purin hihat irti (kohta 1.). Puin takin ylleni ylösalaisin ja aloin sovittaa sitä eri asentoihin. Vedin takin etureunat päällekkäin rintaani vasten ja samalla uudet napit löysivät paikkansa (kohta 2.). Samalla merkitsin muotolaskosten paikat olkasauman kohdalle, jotta takki istuisi hyvin selkäpuolelta päälleni. Kauluksen kulkulinjan suoristuessa, jäi kauluksen takaosaan ylimääräistä väljyyttä, jonka kuroin laskosmaisille koristerypyille kolmella napilla (kohta 4.). Lopuksi vuoritin vaatteen pohjamateriaalin alkuperäisellä vuorella, vaihtaen kuitenkin helmaosaan puuvillaisen kukkaverhokankaan, jonka voi kääntää näkyviin jos haluaa.

Kaavio 14. Tuotteen *Covered* rakentuminen.

Settled (Kaavio 15, sivu 52)

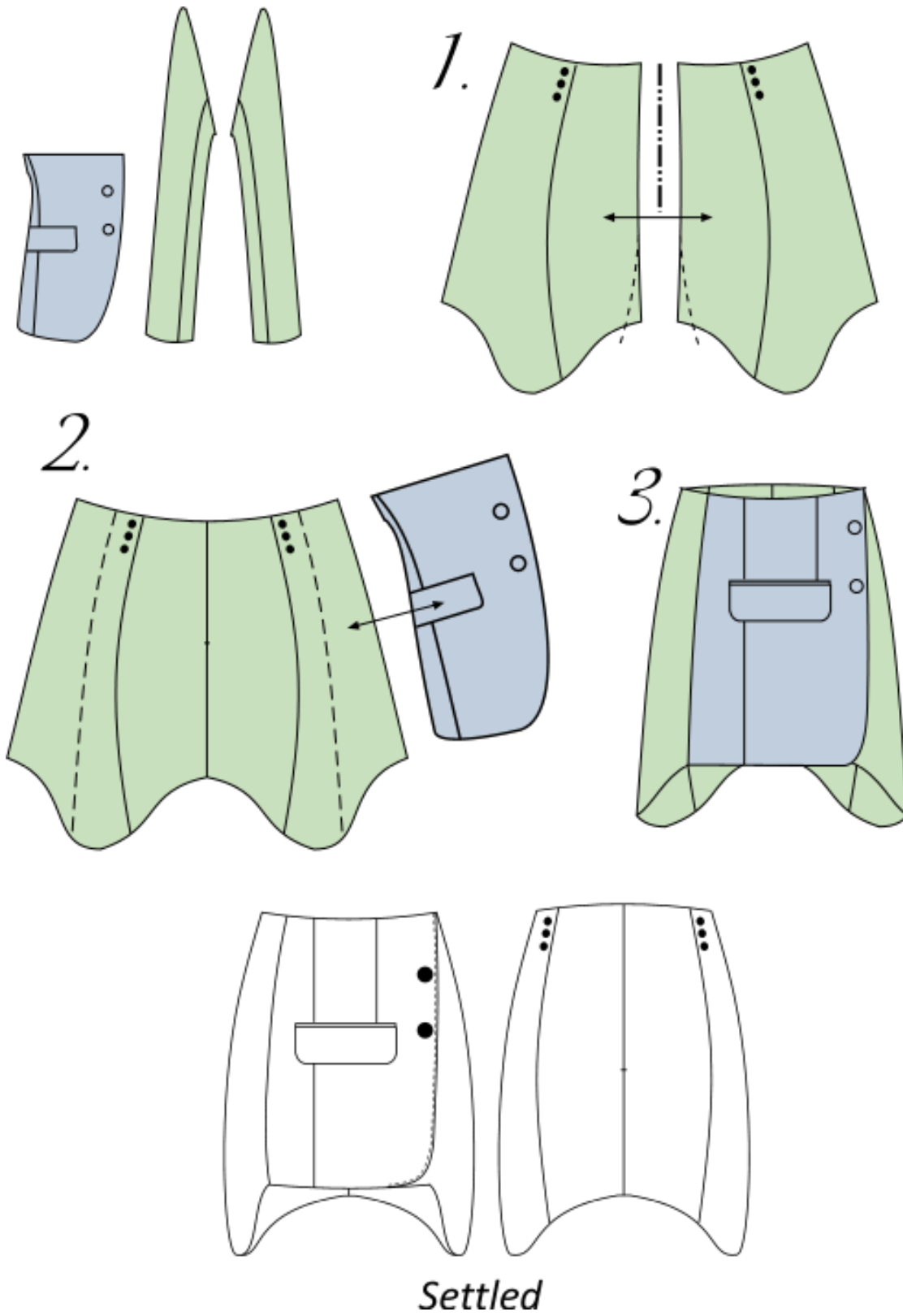
Ennen kuin löysin hameelle lopullisen muodon, oli minulla suunnitelmia erityyppisistä hameista. Välissä suunnittelin hametta, joka olisi valmistettu housuista. Kuitenkin nämä samaiset housut, joita olin ajatellut hyödyntää myös tuotteessa *Serenity* (Luonnos 6, sivu 44) jäivät käytetyistä pohjamateriaaleista pois.

Luonnos 8. *Settled*.

Settled -hameessa yhdistyvät *Covered* tuotteesta yli jääneet hihat sekä tuotteesta *Clarity* yli jäänyt etukappaleen osa. Kynäräsaumojen muoto löysi paikkansa vartalolta pakaran kaaria myötäilemällä. Olin jo kokoelman suunnittelun alkuvaiheessa miettinyt kynähameen kehitystä ja havaittuani, kuinka kauniisti hihan muodot istuvat hameen takakappaleeksi tiesin, että voin saada aikaiseksi todella kauniisti istuvan hameen.

Aluksi yhdistin hihojen sivusaumat takasaumaksi hameelle (kohta 1.). Saumaa ommellessa korjasin muotoa hieman alareunasta. Takasaumaan ompelin myös piilove-toketjun. Takin etukappaleen osa kiinnittyi toisen hihan reunaan (kohta 2.). Tämän vaiheen jälkeen määritin toisen reunan kiinnityskohdan hametta päälleni sovittaen (kohta 3.). Näin pystyin tekemään hameesta todella istuvan ja juuri oikean kokoisen. Vaihdoin takin nappien paikoille metalliset koristenapit. Vuoritin hameen hihojen alkuperäisellä vuorella ja puuvillaisella verhokankaalla. Hihojen vuoriin vaihdoin kukallista verhokangasta sivujen kaareviin kohtiin, sillä ne pääsevät näkyviin hieman liikkuessa. Myös hameen keskietukappale on vuoritettu kukkakankaalla.

Kaavio 15. Tuotteen Settled rakentuminen.

5 Työn yhteenveto ja arviointi

5.1 Yhteenveto kokoelman tuotteista

Tavoitteenani oli päästä mahdollisimman jätteettömään tai täysin jätteettömään tuotantoon, kun luon oman kokoelmani rekonstruoimalla eli uudelleenrakentamalla. Pääsin tavoitteeseeni varsin hyvin. Istuvien vaatteiden luominen vaati pienten suikaleiden leikkausta, mutta muuten sain lähestulkoon koko pohjamateriaalin hyödynnettyä. Raportin liitteenä (Liite 1.) on nähtävissä kokoelmasta koostettu kokoelmakatalogi, joka sisältää myös tuote- ja esityskuvia. Katalogin tuotekuvissa on viisi tuotetta, jotka valmistin opinnäytetyössäni. Kokoelmalakanassa (Kuva 23, sivu 55) on nähtävissä kokoelman kaikki tuotteet viivapiirroksina.

Transformation tuote oli ensimmäinen koko kokoelmastani. Tämä tuote oli hetkellinen älynväläys, joka on kokoelmassani mielenkiintoa lisäävä tuote kaikessa erikoisuudessaan. Se ei ole sinänsä soveltuvien tuote myyntimallistoon tulevaisuudessa, koska se luultavasti vaikuttaa kuluttajista liian hankalalta ja vaatii myyjältä lisäpalvelua. Halusin kuitenkin kokoelmaani tuotteen, joka pitää sisällään monta eri vaatetta ja on muutenkin poikkeava tyyppillisestä vaatetuksesta. Näin toteutuu tuotteen monikäyttöisyys ja pitkäikäisyys, joita tavoitellaan kestävän kehityksen muodissa. Hienointa on, ettei tämän tuotteen valmistuksesta jäänyt pohjamateriaalia laisinkaan yli. Aion pitää tämän tuotteen osana myyntimallistoani, mutta piirrän jatkossa tuotteelle pukeutumishjeet. Olen myös suunnitellut oman blogin aloittamista, johon voisin myös laittaa videotallenteen vaatteen eri pukemistavoista ja tällöin etiketeissä voisi lukea osoite josta pukeutumishjeet voivat myös nähdä.

Hidden -huppariin olen todella tyytyväinen. Mielestäni on hauskaa, kuinka tuotteessa yhdistyy sporttisuus, naisellisuus ja rento pukeutuminen. Tämänkin tuotteen valmistuksesta ei jäänyt ylijäämämateriaalia.

Vigor –liivi syntyi alunperin kaveriksi *Clarity* –mekolle. Tuote on melko yksinkertainen ja sen tarkoitus onkin olla neutraali väritään ja muotokieleltään, jotta sen voi yhdistää kokoelman kiinteisiin yläosiin harmonisella tavalla.

NewOrder –takki tärkeä tuote kokoelmassani, sillä se on ainoa päällysvaatteeksi tarkoitettu vaate. Uniikeilla takeilla olisi Suomessa paljon kysyntää. Takkiin luultavasti tulisi pieniä muutoksia, jos se päättyisi tulevaisuudessa myyntimallistooni. Nollajätettä

on takin kohdalla helpohko toteuttaa, sillä pieniä ylijäämiä kangasta voi hyödyntää takin lisärakenteiden valmistamiseen.

Clarity –mekko on minulle yksi mieleisimmistä tuotteista. Mekon yläosan muodon löytäminen kesti melko kauan, mutta suunnittelun loppuvaiheessa löytämäni ratkaisu toimii mielestäni upeasti. Mekko on mielestäni uudellinen ja vartaloa imarteleva istuvuudessaan. Mekon istuvuuden saavuttamiseksi pieniä suikaleita pohjamateriaalia piti leikata muotoiluvaiheessa pois, mutta muuten nollajäte toteutui varsin hyvin tämänkin tuotteen kohdalla.

Serenity –toppi sai lopullisen muotonsa vasta suunnitteluprosessin loppuvaiheessa. Olen siihen loppujen lopuksi ihan tyytyväinen, vaikka lopputulos on saavutettu tavallaan pakottamalla, jotta kaikki lopussa edelleen hyödyntämätön materiaali piti saada käytettyä. Tuote on kuitenkin kaunis päällä ja se oli viimeinen tuote joka takasi näinkin upean lopputuloksen saavuteltaessa nollajätetuotantoa.

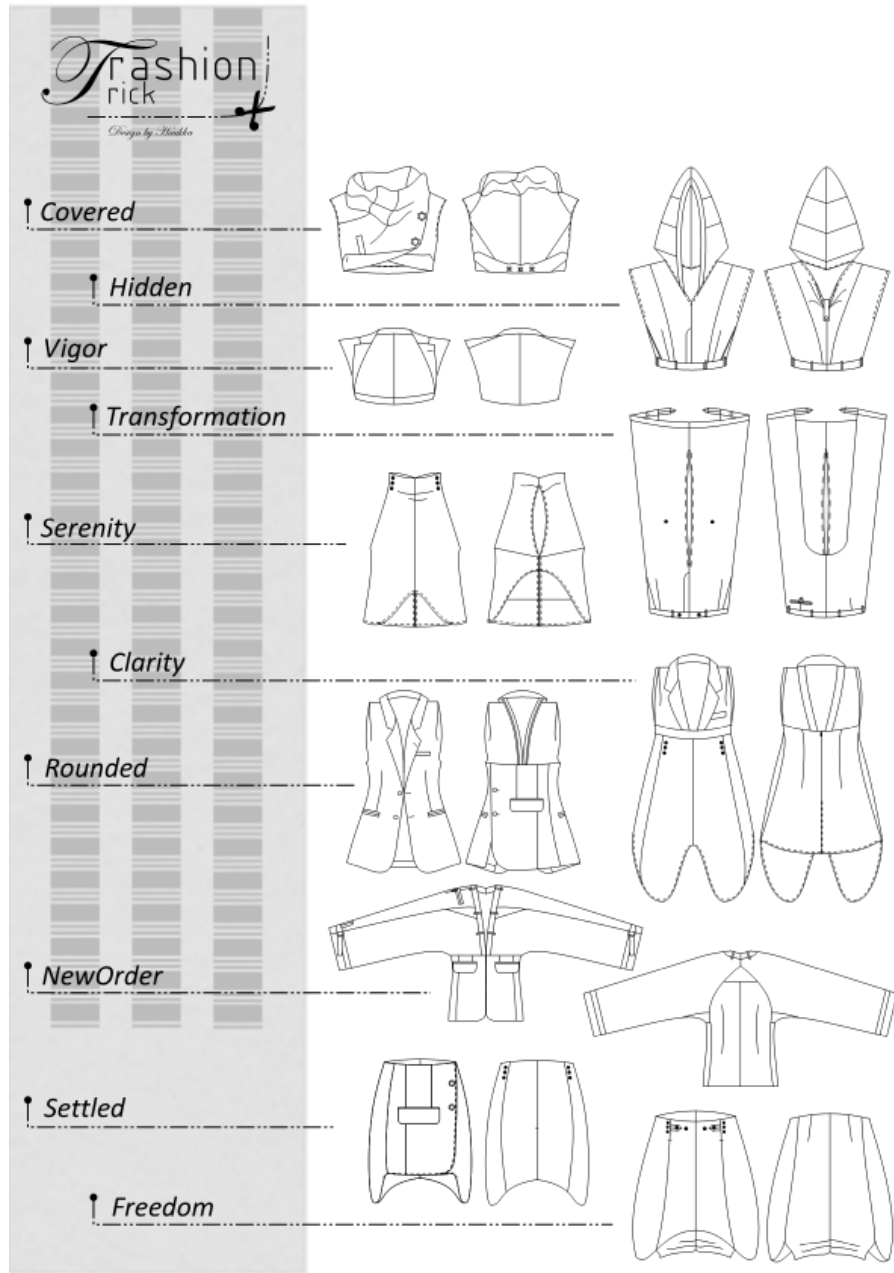
Rounded –liivimekko myös oli loppuvaiheessa syntynyt tuote, johon ei ehtinyt kehittyä tunnesidettä. Mielestäni tuote on hauska, erikoinen ja useaan tilanteeseen sopiva perusvaatetuksen rinnalla. Tämä tuotteen idea oli myös hieman pakottamalla tavoiteltu, mutta kun lopullinen idea syntyi pystyin mieltämään sen osaksi kokoelmaani. Tuote on nollajätteen kannalta ihanteellinen, sillä se on valmistettavissa ilman suurempia muutoksia pohjamateriaaliin nähden, eikä muotoja hakiessa tarvinnut leikata kankaasta osia.

Freedom –haaremihousut ovat mielestäni hyvä lisä kokoelmaan ja se on Hidden -hupparin kanssa hieman rennomman henkiset tuotteet kokoelmassa. Myyntimalliston tuote on turhan erikoinen, mutta sitäkin voin vielä kehittää jatkossa.

Covered –liivi. Syntyi puolivälin paikkeilla koko suunnitteluprosessia. Se on myös yksi lempituotteistani. Tämä tuote on myös yksi, jossa nollajäte toteutuu ihanteellisesti. Pidän tuotteesta tavattomasti, sillä todella pienellä muokkaamisella siitä tuli uudenlainen, istuva ja kaunis tuote. Sitä voi yhdistää niin arki- kuin juhlapukeutumiseenkin.

Settled –hame on myös yksi suurimmista ylpeydenaiheistani. Olen tavattoman tyytyväinen tuotteen istuvuuteen. Vaikka vaate on istuva ja mielenkiintoinen, on sen toteuttaminen siihen nähden helpohkoa ja nopeaa. Tämä edistää tuotteen toimivuutta myyntituotteena. Tässä tuotteessa hauskaa on myös, kuinka voimakkaasti pohjama-

ateriaalin osat ovat näkyvillä ja erottuvilla, mutta silti silmään pistämättömänä ja harmonisena.

Kuva 25. Kokoelmalakana.

5.2 Opinnäytetyön arviointi

Olen mielestäni saanut luotua kokoelmalleni kilpailijoista poikkeavan ilmeen, joka tuo kokoelmalleni uutuusarvoa niin visuaalisesti kuin menetelmällisestikin. Tuotteissa toteutuu kauniilla tavalla vastakohtaisuus, joka oli ideoinnissa minulla pohjana. Vaatteissa on bisnesmäisiä ja klassisia piirteitä yhdistettynä boheemisuteen, mikä vetoaa laajaan kohderyhmään.

Kokoelman graafisen ilmeen etsiminen vei aikaa, mutta lopulliseen ilmeeseen olen todella tyytyväinen. Kokoelman ilme on muuttunut matkan varrella raikkaammaksi ja naisellisemmaksi. Muutos on kuitenkin mielestäni parempaan suuntaan. Esityskuvat olisivat voineet olla hieman erityylyiset, mutta niihinkin olen silti todella tyytyväinen. Mielestäni kuvissa kynän jälki näyttää kauniilta ja ihmishahmot ovat onnistuneet.

”Nollajäte -guruksi” maailmalla tituleerattu suunnittelija Timo Rissanen, jonka olen aikaisemmin esitellyt, antoi myös palautetta kokoelmastani. Lähetin hänelle sähköpostia, jonka liitteenä oli katalogi. Hän vastasi, että projektini kuulostaa ja näyttää upealta. Hän myös kyseli minulta, onko töitäni esillä netissä, sillä hän mielellään mainostaisi niitä eteenpäin. Vastasin hänelle, että oman blogin aloittaminen on suunnitteilla ja ilmoitan hänelle siitä sitten heti.

5.3 Jälleenmyyjän arvio

Kävin Oulussa Non Boutiquessa esittelemässä kolmea tuotettani (*Hidden*, *Settled* ja *Covered*) Tiina Meriläiselle. Hän innostui tuotteistani erittäin paljon ja sanoi heti, että näillä tuotteilla on uutuusarvoa. Meriläinen sanoi, että vaikka Suomessa on paljon kierrätysmateriaalia hyödyntäviä suunnittelijoita, ei hän ole vielä ikinä nähnyt tuotteita, joissa pohjamateriaalin alkuperä on näin selvästi nähtävissä. Meriläisestä se luo suunnattomasti mielenkiintoa tuotteilleni. Meriläinen kehuu myös viimeisteltyä jälkeä.

Hänestä myös kokoelmallani on varmasti tulevaisuudessa laaja kohderyhmä. Ne varmasti kiinnostavat kaikenikäisiä ja tyyllisiä ihmisiä. Kukkakankaiset vuorit luovat tuotteille boheemia leimaa, joka on minulle suunnittelijana tyypillistä. Neutraalit pukumateriaalit kuitenkin rauhoittavat tuotteita ja luovat jopa bisnesmäistä lookia. Meriläisestä tuotteet voisi kuvitella niin toimistovirkailijan päälle kuin juhlavaatteiksi. Erityisesti *Settled* kynähame oli Meriläisen mielestä varma myyntitykki, jolla voi tavoittaa monen tyylisten ihmisten kiinnostuksen. Meriläinen sanoi myös, että materiaali saa uuden ilmeen tuotteissa. Kangas näyttää melkein denimiltä saatuaan uuden räväkämmän muodon. Hänestä tuotteilla oli jopa aavistus rokahtavaa ilmettä.

Meriläinen sanoi mielellään jälleenmyyvänsä tuotteitani heti kun vain minä haluan. Sovimme, että syksyksi voisin tuoda myyntiin ensimmäisen erän. Pohdimme yhdessä, minkä tyyllisistä tuotteista pieni myyntimallistoni koostuisi. Hän myös kehotti minua suunnittelemaan asusteita oheistuotteiksi. Sovimme, että suunnittelen myyntimallistoon pienen juhla-laukun sekä suuremman laukun ja rintakoruja.

6 Pohdinta

Olen erittäin tyytyväinen suunnittelemaani kokoelmaan. Se on uniikki ja minun näköiseni. Tavoitteeni jätteettömään tuotantoon toteutui varsin hyvin. Alun perinkin oli tiedossa, että hyvin pieniä määriä leikkuujätettä syntyy rekonstruoinnin yhteydessä. Kaikista tyytyväisin olen siihen, että sain itselleni jo yhden jälleenmyyjän, mitä en uskaltanut alun perin toivoa. Tavoitteenani oli saada pohja omalle tuotemerkillä ja jälleenmyyjän kautta tämä tavoite toteutui.

Opinnäytetyöprosessi oli uuvuttava, mutta palkitseva. Aihevalinnalla en päästänyt itseäni helpolla. Nautin suunnattomasti työn mahdollistamasta luovasta ja kokeilullisesta otteesta. Työn aikataulutus oli vaikeaa, sillä en etukäteen osannut odottaa, kuinka työlääksi kokoelman suunnittelu valituilla työkeinoilla osoittautuu. Jokaisesta tuotteesta piti tehdä mallikappale, jotta kaikki materiaali tulisi käytettyä ja tavoite nolajätteestä toteutuisi. Tämä ideointivaihe vei kauheasti aikaa. Raportointivaiheen aktiivinen aloittaminen venyi ideoinnin takia liian pitkään. Tuotteiden rakentumisen kuvaaminen myös osoittautui vaikeammaksi ja työläämmäksi kuin olin ennakoanut. Sain kuitenkin mielestäni toteutettua työvaiheen kuvauksen selkeästi ja informatiivisesti. Opinnäytetyö valtasi välillä mielen vähä liiankin tehokkaasti. Ajoittain työskentely oli todella intensiivistä, mutta välillä työhön täytyi ottaa etäisyyttä. Parin päivän tauon jälkeen omaan työhön oli saanut uutta perspektiiviä ja työ luisti taas kevyemmin mielin.

Tutkintaotteen valinta tuntui aluksi vaikealta ja hankalalta sisäistää, mutta heti piirrettyäni oman kuvaajan pehmeään systeemisuunnittelun mallista, selkeni koko asia minulle. Kuvaajan kautta ymmärsin paremmin itsekkin oman projektini kulkua. Kokoelman graafisen ilmeen löytäminen vei aikaa ja on aina tuntunut hieman haastavalta, mutta opinnäytetyössä pääsi kunnolla syventymään sen hetkiseen työhön, että lopullinen ilme löytyi itsestään. Olen todella tyytyväinen kokoelmani tuotekuviin, jotka auttoivat lopullisen graafisen ilmeen löytämisessä. Kokoelma sai raikkautta hetkessä.

Kaiken kaikkiaan opinnäytetyön teko oli kaikessa stressaavuudessaan mielenkiintoinen, palkitseva ja opettava. Löysin itsestäni uusia puolia muotoilijana ja vaatesuunnittelijana. Kaikista hienointa oli huomata, miten hyvin kaavoitukset oppeja osaa itseksseen soveltaa ja kaavoituksellinen ja muotoja hahmottava silmä on neljän vuoden aikana kehittynyt. Vaatteiden muotoileminen oli minulle uusi työtapa ja yllätyin, miten sujuvasti sillä keinolla osasin luoda malleja. Huomaan myös työtä katsellessani, että

graafinen silmäni on myös kehittynyt. Olen tyytyväinen katalogin raikkaaseen ilmeeseen.

Vaikka aikaa olisi kaivannut enemmän, jotta jälki olisi vielä viimeistellympää, olen tyytyväinen työhöni. Vielä toiseksi viimeisellä viikolla ennen palautusta uskaltauduin lähtemään perhelomalle Rukalle, mistä sainkin onneksi suunnattomasti uutta puhtia viimeisen viikon rutistukseen. Pääsin opinnäytetyötä tehdessä kunnolla keskittymään siihen, millainen muotoilija olen ja millainen on minun tyylini. Kaikista tärkeintä minulle oli luoda kaunis ja omannäköinen kokoelma, jossa toteutuu nollajäte mahdollisimman hyvin. Se toteutui ja odotan innolla, että pääsen jatkokehittämään kokoelmaani.

Kesän 2011 aikana aion koostaa kokoelmasta syksyksi pienen myyntimalliston, johon lisään asusteita. Opinnäytetyön kokoelman tuotteista useita täytyy yksinkertaistaa, jotta niitä on järkevää valmistaa jälleenmyyntiin. Tuotteita minun täytyy valmistaa muutamia kappaleita, jotta voin laskea niille hinnat työtuntien mukaan. Non Boutique on varma jälleenmyyjä, mutta aion tarjota tuotteitani myös muille jälleenmyyjille. Näin aluksi mielestäni kolme jälleenmyyjä olisi sopiva määrä, sillä valmistan tuotteet itse. Jos tuotteillani on kysyntää myöhemmin tulevaisuudessa, täytyy minun ulkoistaa tuotteitteni valmistus.

Esityskuvien teko käsin oli mukavaa ja sain uutta intoa piirtämiseen pitkästä ajasta. Haluaisinkin tulevaisuudessa kehittää muotipiirustuksen taitoja ja liittää piirrokset osaksi omaa yrityskuvaa. Mielestäni käsin tehdyt esityskuvat sopivat uniikille mallistolle todella hyvin. Jos aikaa olisi ollut enemmän, olisi tehnyt muutamia harjoituskuvia ja kokeillut myös muita tekniikoita. Nykyiset esityskuvat eivät ole täysin sitä mitä hain, mutta sulautuvat mielestäni katalogiin kohtuullisen hyvin.

KUVAT, KAAVIOT JA LUONNOKSET

Kuvat

Kuva 1. Iloa design syksy/talvi 0809
<<http://www.iloa.fi/aw0809/index.html>> (14.2.2011)

Kuva 2. Design by Mirka. Mallisto: "Talvi"
<<http://www.mirkatuovinen.com/>> (14.2.2011)

Kuva 3. Kiks syksy 2010
<<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=433756103283&set=o.14417081047>>
(14.2.2011)

Kuva 4. Opintokokonaisuudessa Luova tuotanto ja yrittäjyys valmistamani mekko:
Matleena Haukka 2010

Kuva 5. Uniikki päällysvaate: Felicity-takki: Saara Gröhn 2011

Kuva 6. "Jigsawcut", Mark Liu.
<<http://www.ecouterre.com/mark-lius-zero-waste-designs-use-every-last-scrap/>>
(18.3.2011)

Kuva 7. "Subtractioncutting", Julian Roberts.
<<http://www.centerforpatterndesign.com/pages/Subtraction-Cutting.html>> (18.3.2011)

Kuva 8. HollyMcQuillaninnollajätekaava.
<<http://www.thegreenstylist.com/2011/01/the-cutting-edge-holly-mcquillan%E2%80%99s-zero-waste-fashion/>> (21.2.2011)

Kuva 9. HollyMcQuillanin nollajätevaatteita.
<<http://www.thegreenstylist.com/2011/01/the-cutting-edge-holly-mcquillan%E2%80%99s-zero-waste-fashion/>> (21.2.2011)

Kuva 10. Timo Rissasen nollajätehuppari.
<<http://www.vihreatvaatteet.com/timo-rissanen-zero-waste/>> (20.10.2010)

Kuva 11. Carla Fernandez: Taller Flora

<<http://www.ecofashionworld.com/Designer-Profile/TALLER-FLORA-FUTURE-FOLK.html>> (13.12.2011)

Kuva 12. Ohjeet JunkyStyling topin valmistukseen.

<<http://www.guardian.co.uk/lifeandstyle/gallery/2009/aug/04/junky-styling-fly-top?picture=351185536>> (1.12.2010)

Kuva 13. JunkyStyling, syksy/talvi 2010.

<<http://fashionartisan.wordpress.com/tag/junky-styling/>> (1.12.2010)

Kuva 14. Alexander Wang, syksy/talvi 2010.

<http://www.catwalkqueen.tv/2010/02/new_york_fashio_142.html>(1.12.2010)

Kuva 15. Mirka Tuovisen mekkoja.

<<http://designbymirka.blogspot.com/search?updated-min=2009-01-01T00%3A00%3A00%2B02%3A00&updated-max=2010-01-01T00%3A00%3A00%2B02%3A00&max-results=35>> (3.3.2011)

Kuva 16. Elämäntapataulu.

1. <<http://www.goldielocksworld.com/blog/?currentPage=9>> (14.4.2011)
2. <<https://www.facebook.com/home.php?ref=hp#!/album.php?id=573879822&aid=182326>> (14.4.2011)
3. <<http://www.kontrastblog.com/2007/09/06/exhibition-ivanahelsinki-in-gallery-o3one-3-8-september/>> (14.4.2011)
4. <<http://www.goldielocksworld.com/blog/?currentPage=10>> (14.4.2011)

Kuva 17. Ideataulu.

1. <http://www.wgsn.com/content/report/Design_Direction/Womenswear/Autumn_Winter_2011_12/w_key_silhouettes.html> (12.1.2011)
2. <<http://www.junkystyling.co.uk/gallery/collections/look-book-aw-10/>> (12.1.2011)
3. <<http://www.simple-et-chic.com/2010/03/military-issue-american-vogue.html>> (21.4.2011)
4. <<http://www.outsapop.com/2008/08/shopping-indie-fashions-online-at.html>> (12.1.2011)
5. <<http://xwelgex.deviantart.com/art/Brick-Wall-62640005>> (12.1.2011)

Kuva 18. WGSN:n väriennusteet sesongille syksy/talvi 2011/2012.

<http://www.wgsn.com.ezproxy.savonia-amk.fi:2048/content/wgsn-ms/trends-info/features/ti0913/ti091362_index/ti091362_1.html> (20.4.2011)

Kuva 19. Materiaalikartta. Matleena Haukka 2011.

Kuva 20. Kaavioissa käytettyjen symbolien selitykset. Matleena Haukka 2011.

Kuva 20. Muotoilukokeilu, Transformation. Matleena Haukka 2011.

Kuva 21. Muotoilukokeilu, Transformation. Matleena Haukka 2011.

Kuva 22. Muotoilukokeilu, NewOrder. Matleena Haukka 2011.

Kuva 23. Muotoilukokeilu, Clarity ja Vigor. Matleena Haukka 2011.

Kuva 24. Muotoilukokeilu, Serenity. Matleena Haukka 2011.

Kuva 25. Kokoelmalakana. Matleena Haukka 2011.

Luonnokset

Luonnos 1. Otteita sketchbookista. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 2. Otteita sketsbookista. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 3. Clarity. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 4. Clarity. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 5. Clarity. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 6. Serenity. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 7. Rounded. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 8. Rounded. Matleena Haukka 2011.

Luonnos 9. Settled. Matleena Haukka 2011.

Kaaviot

Kaavio 1. Pehmeän systeemisuunnittelun malli (Checkland 1986, 163; soveltanut Anttila 1993)

<<http://www.amk.fi/opintojaksot/0709019/1193463890749/1193464158778/1194360111832/1194360438342.html>> (18.2.2011)

Kaavio 2. Oma sovellus pehmeän systeemisuunnittelun mallista. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 3. Muodin luominen on oma prosessinsa, johon sisältyy niin suunnittelu, kehitys ja tuotanto. Muotia, joka on materiaa, tarjotaan kuluttajille, ihmisille. Kaikella tällä on suora yhteys ympäristöömme. (Hethorn.2008.XV) Matleena Haukka 2011.

Kaavio 4. Jätehierarkia (Waste hierarchy).

<http://en.wikipedia.org/wiki/File:Waste_hierarchy.svg> (17.2.2011)

Soveltanut Matleena Haukka 2011.

Kaavio 5. Ideointiprosessin kulku. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 6. Tuotteen *Transformation* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 7. Tuotteen *Hidden* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 8. Tuotteen *Vigor* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 9. Tuotteen *NewOrder* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 10. Tuotteen *Clarity* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 11. Tuotteen *Serenity* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 12. Tuotteen *Rounded* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 13. Tuotteen *Freedom* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 14. Tuotteen *Covered* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

Kaavio 15. Tuotteen *Settled* rakentuminen. Matleena Haukka 2011.

LÄHTEET

Kirjalliset

Anttila, P. 2005. Ilmaisu, teos, tekeminen ja tutkiva toiminta. Hamina: Akatiimi Oy.

Brown, S. 2010. Eco fashion. Lontoo: Laurence King Publishing Ltd.

Eberle, H.; Hermeling, H.; Hornberger, M.; Kilgus, R.; Mentzer, D. & Ring, W. 2002. Ammattina vaate (suom. Luoto, P.). Helsinki: WSOY.

Flecher, K. 2008. Sustainable fashion and textiles: design journeys. Lontoo: Earthscan.

Hethorn, J.; & Ulasewicz, C. 2008. Sustainable fashion: why now: a conversation about issues, practices, and possibilities. New York: Fairchild books.

Hurst; Scarlett; Shah; Tailor & Rowland. Womenswear overview. Textile View Magazine. Issue 91. 97–139.

Nuutinen, A. 2004. Edelläkävijät: Hiljainen, implisiittinen ja eksplisiittinen tieto muodin ennustamisessa. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.

Sanders, A. & Seager, K. 2009. Junky Styling: Wardrobe surgery. Lontoo: A & C Black Publishers Limited.

Sähköiset

Rissanen, T. Fashion creation without waste creation:
<<http://zerofabricwastefashion.blogspot.com/2010/08/waste-management-hierarchy.html>> (16.2.2011)

NY fashionistas unveil "zero waste" clothing. 2011. The Independent:
<<http://www.independent.co.uk/life-style/fashion/ny-fashionistas-unveil-zero-waste-clothing-2211872.html>> (15.2.2011)

Zero-Waste Design. Center for pattern design:
<<http://www.centerforpatterndesign.com/pages/Zero%252dWaste-Design.html>>(18.2.2011)

TulliaJack, The Vine:
<<http://www.thevine.com.au/fashion/designers/investigating-zero-waste-design20110117.aspx>>(2.3.2011)

Rosebloom, S. 2010. Fashion tries on zero waste design. The New York Times:
<http://www.nytimes.com/2010/08/15/fashion/15waste.html?_r=2> (20.1.2011)

Subtraction Cutting. Center for pattern design:
<<http://www.centerforpatterndesign.com/pages/Subtraction-Cutting.html>> (18.3.2011)

Wikipedia:
<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Benchmarking>> (22.4.2011)

WGSN:
<<http://www.wgsn.com.ezproxy.savonia-amk.fi:2048/members/>> (14.3.2011)
<http://www.wgsn.com.ezproxy.savonia-amk.fi:2048/members/trends-info/features/ti092392_1> (14.3.2011)

Liite 1. Kokoelman TrashionTrick katalogi.

*F*rashion
rick

Design by Haukka

Matleena Haukka
2011

Sisällys

Kohderyhmän kuvaus

Ideataulu

Materiaalikartta

Tuote-etiketit

Kokoelmalakana

Tuote- /esityskuvat

”Julia kävelee pienen kaupunkiasuntonsa poikki kohti vaatehuonettaan kahvinkeitin poristessa taustalla. Hän vilkaisee seinäkelloa ja hätkähtää. Hän on taas myöhässä aikataulussaan. Tapaaminen gallerialla tunnetun kotimaisen taidemaalarin kanssa alkaa jo puolen tunnin kuluttua. Julia odottaa jo innolla tulevia työpäiviä uuden näyttelyn parissa. On aina niin virkistävää ja silmiä hivelevää katsella upeita teoksia työtiloissaan. Myös uusien, kulttuurista kiinnostuneiden ihmisten tapaaminen on upeaa!

Hän vetää päälleen mustan trikoopaidan ja mustat stretchfarkut. Tänään hänen täytyy osoittaa ammattimaista otetta ja olla vakuuttava tunnetun taiteilijan silmissä. Hän valitsee päälleen kotimaisen muotoilijan kotelomekon, jossa harmaan eri sävyt yhdistyvät harmoniseksi kokonaisuudeksi. Mielenkiintoiset leikkaukset kuitenkin huokuvat designea ja tekevät asusta mielenkiintoisen. Vaate on valmistettu kierrätetyistä materiaaleista, mikä saakin hymyn Juulian kasvoille, hänen pujottaessaan mekko päälleen. Meikkipöydän ääressä hän valitsee itselleen kaulakorun ja sukaisee kasvoilleen kevyen päivämeikin.

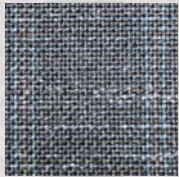
Reilunkaupan kahvia juodessaan Julia selailee kalenteriaan. Kiireinen päivä tiedossa. Tapaamisen jälkeen hän menee kauppahallin sushibaariin lounaalle parin ystävättärensä kanssa. Sushin ajattelua saa hänen ajatuksensa hetkeksi harhailemaan viimeisimmän Tokion matkan muisteluun ja uuden kohteen ideointiin. Nyt ei kuitenkaan ole aika asian suunnitteluun. Juulian 30-vuotissyntymäpäiviä juhlitaan jo viikon päästä. Tänään hänen täytyykin muistaa varata klubin tilat syntymäpäivilleen sekä soittaa dj – ystävälleen ja varmistaa aikataulut sille illalle. Iltapäivästä on näyttelyn ja sen avajaisten valmistelua gallerialla. Illalla onkin tiedossa kolmannet treffit hurmaavan graafikon kanssa! Hän toivoo ehtivänsä käväistä päivällä kaupoissa katselemissa uusia asusteita, joilla voisi piristää illan asuaan.”

Ideataulu

Materiaalikaartta

55 % Polyesteria
41 % Villaa
4 % Viskoosia

100 % Uutta villaa

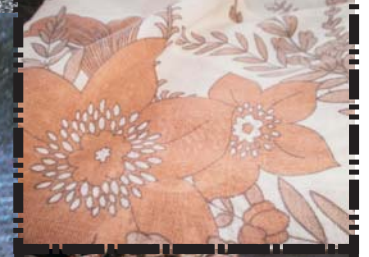
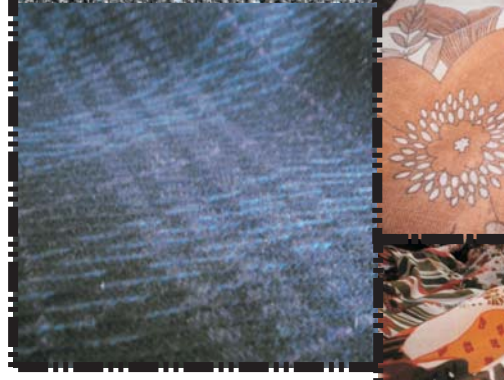
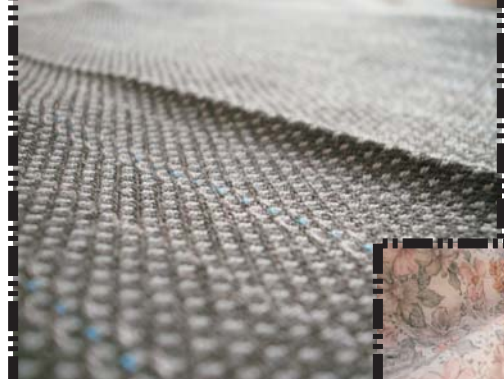
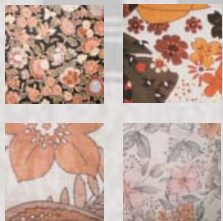
55 % Polyesteria
45 % Villaa

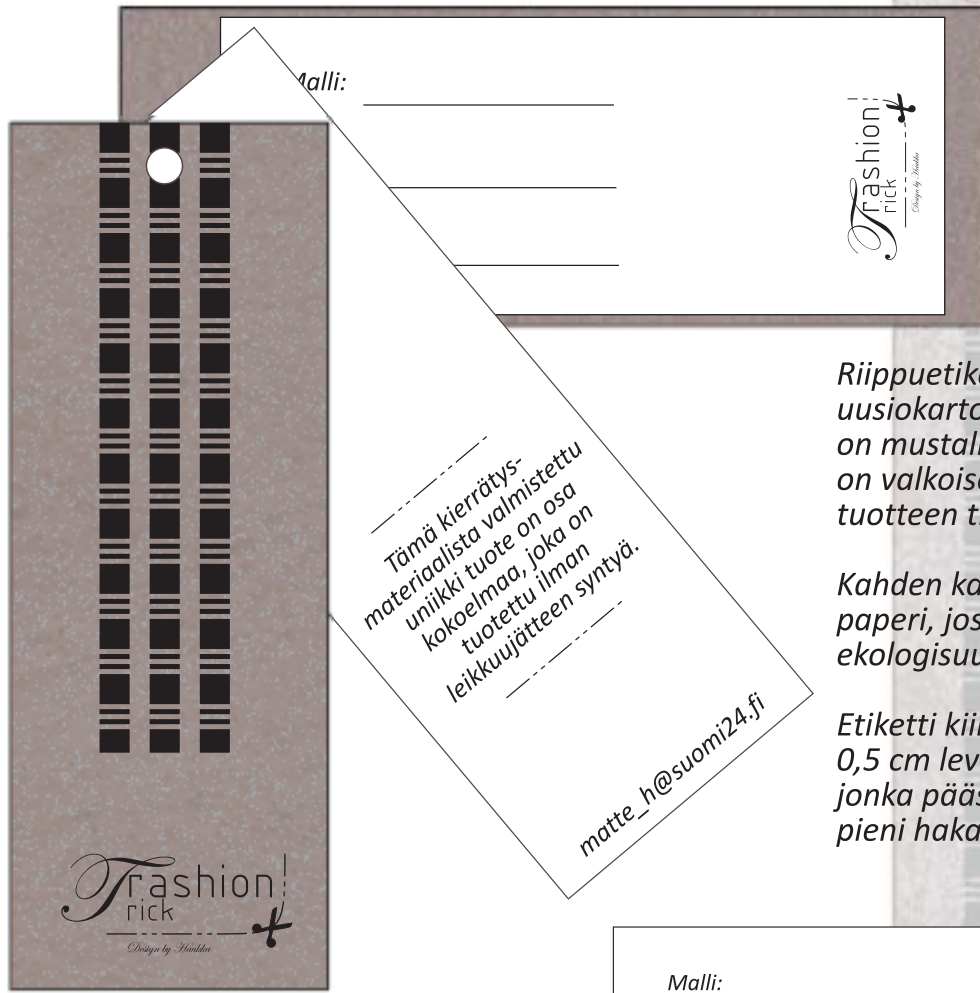
70 % Polyesteria
30 % Viskoosia

(Ei tiedossa)

15 cm

5 cm

Riippuetiketti on harmaata uusiokartonkia, jossa painatukset on mustalla. Alemmassa kartongissa on valkoisella tarralla kerrottu tuotteen tiedot.

Kahden kartongin välissä valkoinen paperi, jossa kerrotaan tuotteen ekologisuudesta.

Etiketti kiinnitetään tuotteeseen 0,5 cm leveällä silkinauhalla, jonka päässä on metallinen, pieni hakaneula.

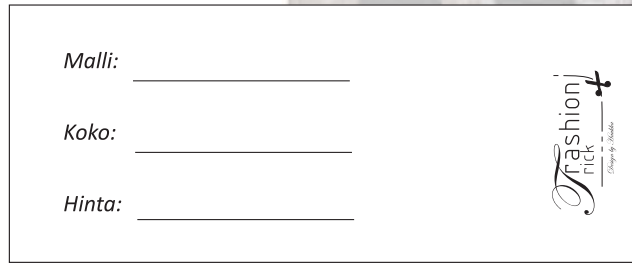

5 cm

3 cm

Kudottu hoito-ohje-etiketti kiinnitetään yläsoissa 10 cm päähän helmasta, vasempaan sivusaumaan.

Alaosissa etiketti kiinnitetään etukappaleella vyötärölle, vuorin ja käänteiden väliseen saumaan 3 cm päähän vasemmasta sivusaumasta.

4,5 cm

12 cm

Riippuetiketin alemmaan kartonkiin kiinnitetään tarrapohja, johon kirjoitetaan käsin tuotteen nimi, koko ja hinta.

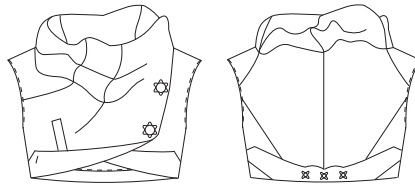

1 cm

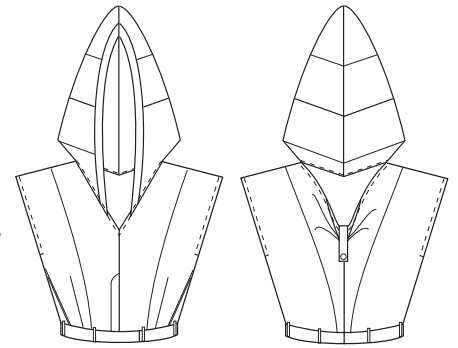
5 cm

Tuote-etiketti on kudottua, vaaleanharmaata nauhaa, johon on kirjailtuna logo sekä kokomerkintä. Se kiinnitetään pänttieltä 2cm päähän keskitakasaumalla. Tuotteissa, joissa on takana vetoketju, etiketti kiinnitetään 2 cm päähän yläreunasta ja vetoketjusta 2 cm päähän, vasempaa sivusaumaa kohden.

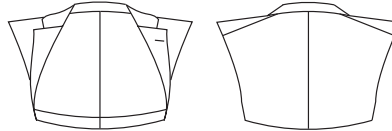
Covered

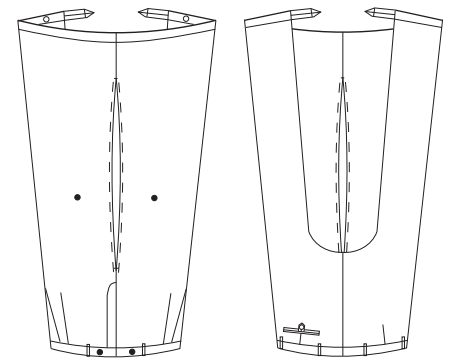
Hidden

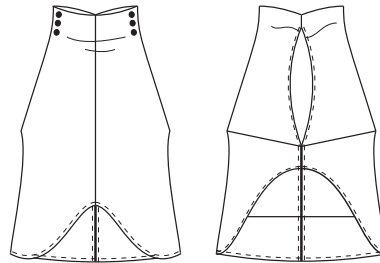
Vigor

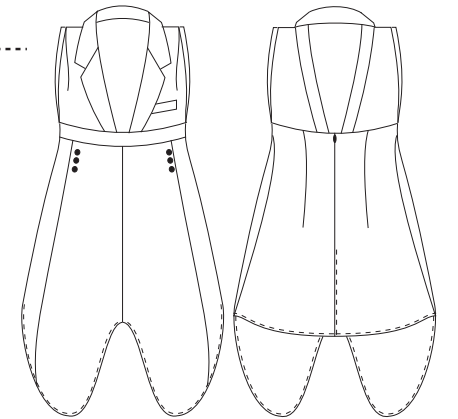
Transformation

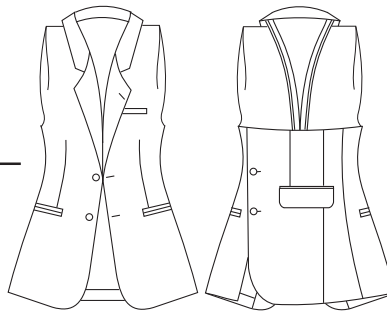
Serenity

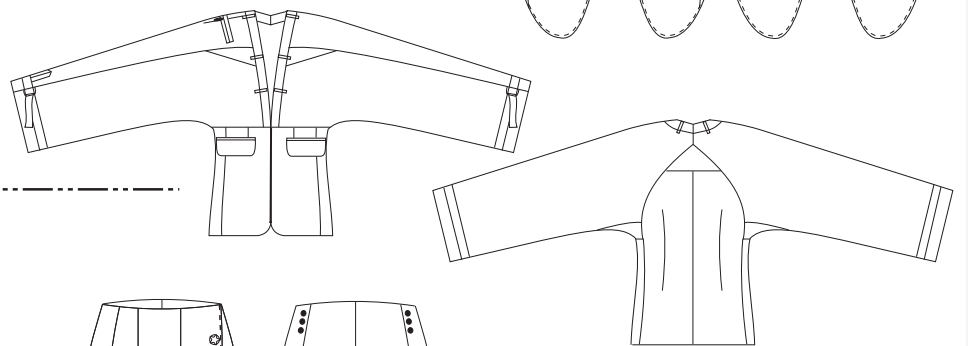
Clarity

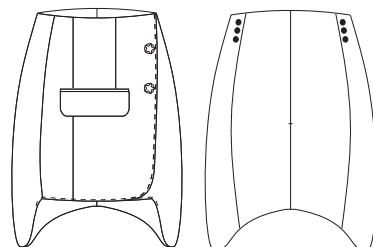
Rounded

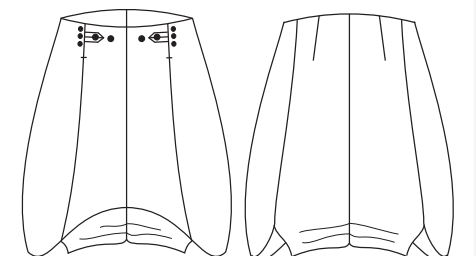
NewOrder

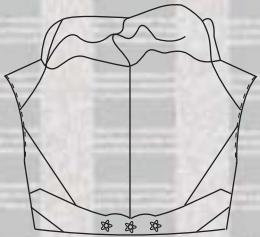
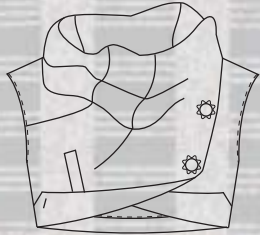

Settled

Freedom

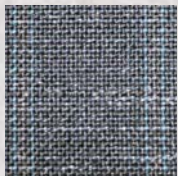

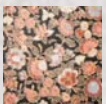
Covered

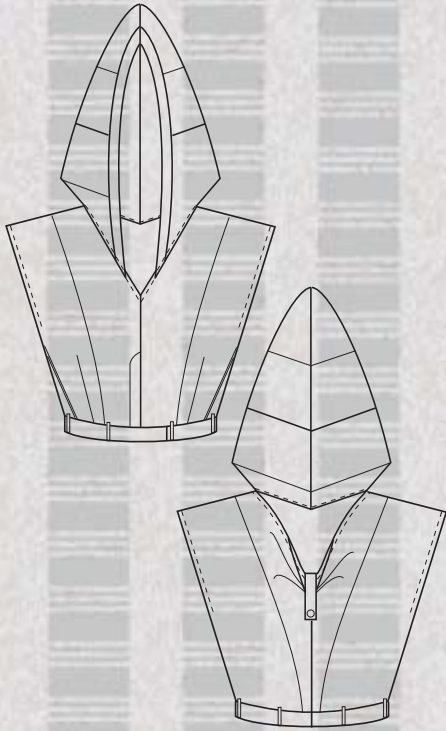

*Covered -liivi
Settled -hame
Kuva: Saara Gröhn 2011.*

55 % Polyesteria
41 % Villaa
4 % Viskoosia

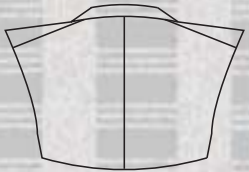
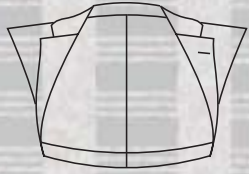
Hidden

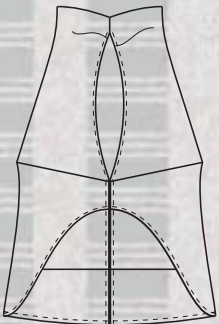
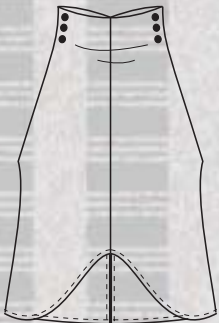
55 % Polyesteria
41 % Villaa
4 % Viskoosia

*Hidden -huppari
Settled -hame
Kuvat: Saara Gröhn 2011.*

Vigor

Serenity

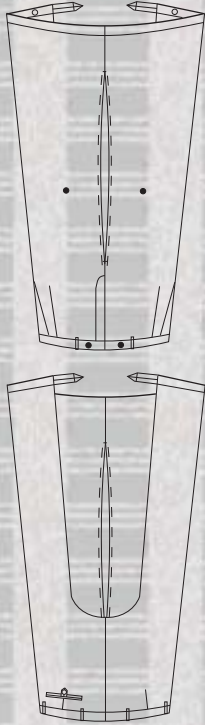

100 % Uutta villaa

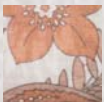

Vigor -liivi
Serenity -toppi
Kuva: Matleena Haukka 2011.

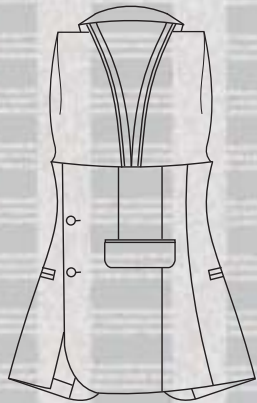
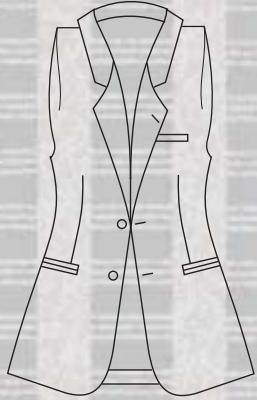
Transformation

70 % Polyesteria
30 % Viskoosia

Transformation
(8 eri käyttötapaa)
Kuva: Saara Gröhn 2011.

Rounded

(Ei tiedossa)

Rounded -liivimekko
Kuva: Matleena Haukka 2011.

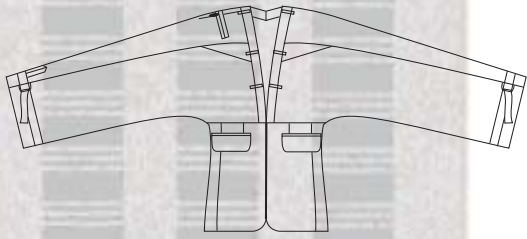
Clarity

55 % Polyesteria
45 % Villaa

Clarity -mekko
Kuva: Saara Gröhn 2011.

NewOrder

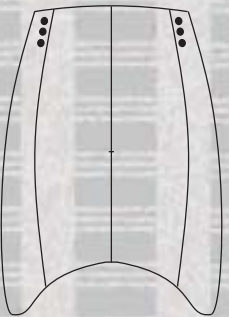
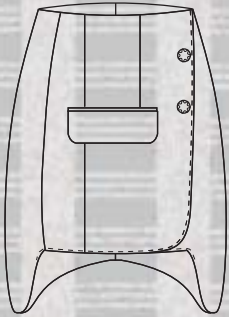
100 % Uutta villaa

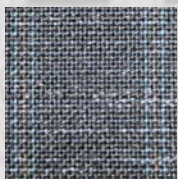
55 % Polyesteria
45 % Villaa

NewOrder -takki
Kuva: Matleena Haukka 2011.

Settled

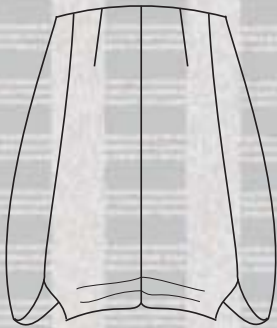
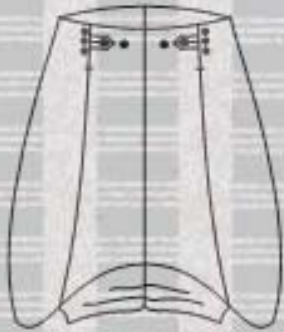
55 % Polyesteria
41 % Villaa
4 % Viskoosia

55 % Polyesteria
45 % Villaa

Covered -liivi
Settled -hame
Kuva: Saara Gröhn 2011.

Freedom

(Ei tiedossa)

Seremity -toppi
Freedom -haaremihousut
Kuva: Matleena Haukka 2011.

www.savonia.fi

